

GRONINGER

COURANT.

ALGEMEEN

DAGBLAD

voor de Stad en Provincie Groningen.

Bij deze Courant behoort een Bijvoegsel.

wordt hierbij nog gratis aan de geabonneerden
 Redoeringen van de Heeren R. WESTERHOFF
 BLAUPOT TEN CATE, uitgesproken in de 2de Kamer
 Staten Generaal, bij de beraadslagingen over de Be-
 wetten. — De overige Redoeringen van de Afge-
 zonden onzer provincie zullen wij achtereenvolgende aan
 lezers doen toekomen.

NOTIFICATIE.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS der Gemeente
 Groningen maken bekend, dat het BUREAU van STEM-
 MING in de Gemeente Groningen, ingevolge art. 68
 KIESWET, heeft ingezonden de PROCESSEN-
 VERBAAL, bedoeld bij art. 52 en 67 der Wet, wegens
 opening op den 16den dezer en de OPENING op den
 17den dezer van de STEMBRIEFJES voor de VERKIE-
 zing van één LID van den GEMEENTERAAD te Gronin-
 gen, dat uit het Procesverbaal van Stemopneming, onder
 No. 11, dat van de ingezonden 308 Stembriefjes
 blijkt, dat de voltrekte meerderheid was 298; dat de meeste stem-
 men uitgebragt op JOANNES SWAAGMAN,
 en op CLAAS MULDER, en wel op den eerste
 190 stemmen en op den laatstgenoemde 177; ter-
 de overige stemmen op verschillende Personen zijn ge-
 bragt, zoodat er der halve geene voltrekte meerderheid is ver-
 reikt, zoodat er volgens artt. 10 en 11 der Gemeentewet,
 de twee genoemde Personen eene HERSTEMMING moet
 hebben, welke overeenkomstig artt. 11 en 15 der
 Wet is bepaald op MAANDAG den 29sten dezer maand, des
 middags ten negen uur in het RAADHUIS, en einde-
 liggende ingevolge art. 69 der Kieswet, afschrift van de
 PROCESSENVERBAAL terstond aangeplakt en ter SECRE-
 tariaat der GEMEENTE voor een ieder ter inzage is neder-
 gelegd. Gedaan in het Raadhuis te Groningen den 16den December
 1851.

Burgemeester en Wethouders: VAN IMHOFF.
 De Secretaris: HORA SICCAMA.

VERHURING

bij Inschrijving.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS der Gemeente Gro-
 ningen zijn voornemens, door hunnen GECOMMITTEERDE,
 nieuw en wel bij enkele inschrijving met gesloten briefjes,
 2 jaren ter verhuur aan te bieden:
 Het VIERDE VERLAAT boven den tweeden afdraai
 het Stads-Kanaal, met HUIS, TUIN; benevens 2
 akkers, 61 Roeden en 51 Ellen LAND naar de vaste
 van f 18—00 het Bunder jaarlijks, boven den In-
 schrijvingsprijs.
 Het Klapmeestershuis met HEEM en TUIN,
 benevens 10 akkers, 61 Roeden en 51 Ellen LAND, naar de vaste
 van f 18—00 het Bunder jaarlijks, boven den In-
 schrijvingsprijs.
 Het Klapmeestershuis met HEEM en TUIN,
 benevens 10 akkers, 61 Roeden en 51 Ellen LAND, naar de vaste
 van f 18—00 het Bunder jaarlijks, boven den In-
 schrijvingsprijs.

De Inschrijvingsbiljetten zullen moeten worden geschreven
 op een vel papier, en bevatten den Naam, Voornaam, Beroep en Woon-
 plaats van den Inschrijver en deszelfs Borg, door beide
 te tekenen, en den jaarlijkschen huurprijs voor ieder perceel
 afzonderlijk. — Deze Biljetten zullen, behoorlijk gesloten,
 moeten worden gedresseerd, onder couvert, aan den Heer
 BURGEMEESTER der Gemeente, en voorzien van buiten
 de woorden: Inschrijvingsbiljet voor 't vierde Verlaat, of:
 het Klapmeestershuis, en vóór of uiterlijk op MAANDAG
 den 22sten December aanstaande aan het Raadhuis moeten
 worden bezorgd.
 De opening dier Biljetten en de provisionele Toewijzing
 van de hoogste Inschrijvers zal, onder nadere goedkeuring,
 het openbaar plaats hebben op DINGSDAG den 23sten
 December 1851, des voormiddags te tien uur, in een der
 Vertrekken van het Raadhuis.

GRONINGEN, 16 December 1851.
 Burgemeester en Wethouders: VAN IMHOFF.
 De Secretaris: HORA SICCAMA.

AANBESTEDING.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS der Gemeente
 Groningen zijn voornemens, door hunnen Gecommitteerde,
 bij enkele inschrijving met gesloten briefjes, aan te besteden,
 voor de DRIE JAREN 1852, 1853 en 1854:
 Het DRUKKEN en LEVEREN van PLAK-
 KATEN, PUBLICATIEN, NOTIFICATIEN, VERORDE-
 NINGEN en andere STUKKEN, ten dienste dezer Ge-
 meente.

2. Het MAKEN en LEVEREN van BOEKBAN-
 mitgaders de LEVERING van SCHRIJF-
 KANTOORBEHOEFTE, ten dienste dezer Ge-
 meente.
 De Voorwaarden, waarnaar deze Aanbesteding zal plaats
 hebben, zullen van MAANDAG den 21sten dezer af op de
 STADS SECRETARIJ ter lezing liggen.
 De inschrijvingsbiljetten, ingerigt overeenkomstig hetgeen
 daaromtrent bij de bestekken is bepaald, moeten vóór of
 uiterlijk op VRIJDAG den 26sten dezer aan het Raadhuis
 worden bezorgd.
 De opening dier biljetten en de provisionele toewijzing
 van de laagste inschrijvers, onder nadere goedkeuring, zal
 het openbaar plaats hebben op ZATURDAG den 27sten
 dezer, des voormiddags te 10 uur, in een der Vertrekken van
 het Raadhuis.

GRONINGEN, 18 December 1851.
 Burgemeester en Wethouders: VAN IMHOFF.
 De Secretaris: HORA SICCAMA.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS der Gemeente
 Groningen brengen ter kennis van belanghebbenden, dat
 de geannonceerde, door Mr. J. L. TRIP, Rentmeester
 van de Stads-Veenen en Ter Apel, te HOUDENE
 PUBLIEKE VERHURING van de STADS
 VERHURDE PLAATSEN en ONBEHURDE
 LANDERIJEN, te Ter Apel en Ter Haar
 gelegden, zal plaats hebben op MAANDAG den 12 Janua-
 rij 1852, precies te tien uur des voormiddags, ten Huize van
 T. H. TAMMES, Commandeur te Ter Apel.
 De gedrukte Voorwaarden en aanduiding der perceelen
 dezer Verhuring zullen 14 dagen bevoorren in de Gemeente-
 huizen en andere daarvoor dienende plaatsen ter inzage
 voorliggen.
 Nadere informatiën kunnen inmiddels worden verkregen
 van Kantore van opgemelden Rentmeester te Groningen,
 bij den Stads Opzigtter J. UNIKEN te Wildervank, bij den
 Stads Veenmeester G. BORGESIUS te Pekela en bij den

Commandeur T. H. TAMMES ten huize van verhuring;
 terwijl vier dagen vóór den dag van VERHURING op de
 plaats zelve, des noodig, aanwijz zal worden gegeven.
 GRONINGEN, 18 December 1851.
 Burgemeester en Wethouders voornd.: VAN IMHOFF.
 De Secretaris: HORA SICCAMA.

VERKOOPING.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS der Gemeente
 Groningen maken bekend, dat, ten overstaan van Mr. W.
 LAMAN TRIP, Notaris te Groningen, binnen kort, tijd
 en plaats nader te bepalen, publiek zullen worden verkocht:
 1. Een BEURTSCHIP, met KOMPLETEN INVEN-
 TARIS, groot 26 Tonnen, varende in de vaste beurt van
 Groningen op de Lemmer, vice versa, wordende door KLAAS
 IWES BIJL als Beurtschipper bevaaren; en
 2. Een DITO, mede met KOMPLETEN INVEN-
 TARIS, groot 25 Tonnen, varende als het vorige en wordende
 door HENDRIK DE VRIES als Beurtschipper bevaaren.
 Nadere informatiën en aanteekeningen zijn te bekomen bij
 den Commissaris van gemeld Veer, J. D. POT, buiten de
 Apoort alhier.

GRONINGEN, 18 December 1851.
 Burgemeester en Wethouders: VAN IMHOFF.
 De Secretaris: HORA SICCAMA.

INSCHRIJVING

VOOR DE

Nationale Militie.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS der Gemeente Gro-
 ningen roepen bij deze op al de Ingezeten van deze Stad
 en derzelver Tafel, welke op den eersten Januarij des jaars
 1852 hun negentiende jaar zullen zijn ingetreden, om op de
 hieronder bepaalde dagen, telkens des voormiddags van half
 10 tot 12 uur, in het Raadhuis te verschijnen, ten einde
 in het Register der NATIONALE MILITIE te worden
 ingeschreven, te weten:

MAANDAG den 5den Januarij 1852,
 die, welke wonen in de roode letters A, B, C, D, E, F
 en G;

DINGSDAG den 6den Januarij 1852,
 die, welke wonen in de roode letters H, I, K, L, M, N,
 O en P;

WOENSDAG den 7den Januarij 1852,
 die, welke wonen in de roode letters Q, R, S, T, U, V,
 W, X, Y en Z.

Herinneren voorts de daarbij belanghebbenden:
 1) Dat bij de Wet van den 28sten Julij 1850 (Staatsblad
 no. 44), bepalingen van Ingezetenschap zijn gemaakt, die ten
 aanzien van de verplichting tot de inschrijving en loting voor
 de Nationale Militie voortaan behooren opgevolgd te worden,
 luidende die bepalingen, voorkomende in art. 3 van genoemde
 Wet als volgt:

„Gevestigd of ingezetenen zijn, die binnen het Rijk in
 Europa hebben gewoond:

1) „Gedurende de drie laatste jaren.
 2) „Gedurende achttien maanden, na aan het Bestuur hun-
 ner woonplaats het voornemen te vestiging te hebben verklaard.
 „Nederlanders zijn gevestigd of ingezetenen, die gedurende
 de laatste achttien maanden hunne woonplaats binnen het Rijk
 in Europa hebben gehad.

„Nederlanders, die ter zake van 's Lands dienst in een
 vreemd land wonen, worden voortdurend als ingezetenen be-
 schouwd.”

2) Dat, ten einde allen twijfel omtrent de wettige woon-
 plaats weg te nemen, deswege in art. 56 der Wet worde-
 lijk de navolgende bepalingen zijn vastgesteld:

„De wettige woonplaats of domicilie voor de inschrijving,
 hier boven vermeld, wordt gehouden voor hen, die onge-
 huwd zijn, de woonplaats der Ouderen en, bij overlijden
 van beiden, die van den eerstbenoemden Voogd; voor de
 gehuwden, de plaats, alwaar zij hun bestaan hebben. In
 „twijfelachtige gevallen omtrent gehuwden, zal voor de wet-
 tige woonplaats worden gehouden die plaats, alwaar zij,
 op den eersten Januarij van elk jaar, tot de uitoefening
 van eenig Beroep patent hebben bekomen, of wel voor het
 „middel van het personeel en mobilair, of dat, hetwelk in
 „de plaats daarvan zoude mogen worden geïntroduceerd,
 „beschreven zijn, en, voor zoo verre zij daarin niet beschre-
 ven zijn, noch patent hebben bekomen, de plaats, waar
 „zij zich bevinden; met deze verdere bepalingen, dat zij, die
 „in een vreemd land, uit Ouders, ter oorzake van 's Lands
 „dienst afwezend, of anderszins op reis zijnde, buiten het Rijk
 „zijn geboren, zullen worden ingeschreven binnen de plaats,
 „alwaar zij hunne wettige woonplaats hebben; dat jongelie-
 „den, door hunnen Vader, hunne Moeder, hunnen Voogd
 „of Curator achtergelaten, en geen bestaan hebbende, op de
 „lijsten van die Gemeente zullen worden gebragt, alwaar
 „hunne Ouders, hun eerst in rang benoemde Voogd of Cu-
 „rator het laatst hunne woonplaats hebben gehad; en, wan-
 „neer deze woonplaats niet bekend mogt zijn, of dat dezelve
 „buiten het Rijk is gelegen, op die van de plaats, alwaar zij
 „zich bevinden.”

„Dat zij, die geene Ouders, Voogden of eigen bestaan
 „hebben, zullen worden ingeschreven op die plaats, alwaar
 „zij zich bevinden.”

„Dat de gealimenteerden en kinderen in Godshuizen en
 „liefdadige Gestichten zullen worden ingeschreven in de
 „plaatsen, alwaar de Godshuizen zijn gelegen of de alimen-
 „tatie geschiedt.”

3) Dat Ouders, Voogden en Regenten volgens de Wet
 „verplicht zijn, hunne kinderen of pupillen in persoon, of
 „door iemand, daartoe schriftelijk door hen gemagtigd, te
 „doen inschrijven, met opgave van alle alsdan gevraagd wor-
 „dende inlichtingen, waaronder begrepen zijn de roode letter
 „en het nummer van het huis, door den ingeschrevene bewoond.

4) Dat de aangave tot de inschrijving in geen geval hoe-
 „genaaft mag nagelaten worden, welke aanspraak op vrijstel-
 „ling iemand ook zoude vermeenen te hebben, wegens militaire
 „of schutterlijke dienst, gebreken of anderszins.

5) Dat onder de inschrijving ook begrepen zijn de gebu-
 „den en afwezenden; zijnde de eerstgenoemden gehouden, om,
 „in gevolge art. 17 der Wet van den 27sten April 1820, hunne
 „bewijzen tot vrijstelling als zoodanigen op hetzelfde tijdstip
 „over te leggen, waarop dit voor alle anderen, die aanspraak
 „op vrijstelling hebben, is bepaald; en

6) Dat, overeenkomstig het Koninklijk besluit van den
 „7den Augustus 1823, no. 74, en daarop gevolgde ministe-
 „riële aanschrijving, degenen, die aan de inschrijving moeten
 „voldoen, zich omtrent hunnen juistten ouderdom op geene
 „andere wijze dienen te verzekeren, dan door een extract uit
 „het geboorteregister, hetwelk voor ieder verkrijgbaar is, en
 „ook alleen als een wettig bewijs voor den ouderdom kan
 „worden aangenomen.

Burgemeester en Wethouders willen verder een' ieder der
 belanghebbenden ten ernstigste hebben gewaarschuwd, zich,
 om welke redenen het ook zijn mogt, aan de inschrijving en
 aan zijne verdere verplichtingen ten aanzien van de Nationale
 Militie niet te onttrekken, als hebbende de Wet van den
 8sten Januarij 1817 daaromtrent, in artt. 53, 167 en 168, en de
 Wet van den 27sten April 1820, in artt. 8, 10, 11 en 41,
 met de gestrengste straffen bedreigd, bestaande in eene geld-
 boete of designatie tot de dienst zonder loting; terwijl zelfs,
 naar gelang der omstandigheden, met zoodanige weerspanne-
 lingen zal moeten gehandeld worden, als ten aanzien van
 deserteurs is voorgeschreven.

Roepen voorts op diegenen, welke reeds bij de Nationale
 Militie dienen, en ingevolge art. 21 der Wet van den 8sten
 Januarij 1817, no. 1, vermeenen mogten reclames te kunnen
 inbrengen, om die reclames vóór den 5den Januarij eerste-
 komende, op de wijze in dat artikel bepaald, ter kennis van
 Burgemeester en Wethouders te brengen; zullende zij daar-
 toe ter Stads Secretarij nadere inlichtingen kunnen bekomen,
 en luidende het gemelde art. 21 der Wet als volgt:

„Almede zullen zich jaarlijks, vóór den vijftien Januarij,
 „aan het Plaatselijk Bestuur in geschrifte moeten adresseren
 „de bij de Nationale Militie voor zich zelve dienende
 „manschappen, die, in den loop van het laatst voorleden
 „jaar, heizij door overlijden van eenen Vader, of weleener
 „Moeder, weduwe zijnde, of door eene plaats gehad heb-
 „bende regterlijke separatie of echtscheiding der Ouderen,
 „of eindelijk door overlijden van eenen Broeder of Broeders,
 „regt op vrijstelling, overeenkomstig de bepaling bij art.
 „91 gemaakt, hebben verkregen, en hun ontslag diensvol-
 „gens zullen verlangen. Bij deze verzoekschriften zullen
 „moeten worden overgelegd de noodige bewijzen, ingerigt over-
 „eenkomstig de voorschriften, bij het aangehaalde art. 91
 „gestatueerd. Tot het doen der voorschrevene jaarlijksche
 „aanvragen om ontslag zijn, evenzeer als de manschappen
 „zelve, ook derzelver Ouderen, Voogden, Curators en Ge-
 „magtigden bevoegd.” — Wordende de belanghebbenden bij-
 „zonder opmerksaam gemaakt op de bepalingen van gemeld
 „artikel, met waarschuwing tevens, dat ten aanzien der zoo-
 „danigen, die verzuimen mogten hun op grond van meergemeld
 „artikel verkeerdt op ontslag vóór den 5den Januarij in te
 „brengen, geene toegevendheid gebruikt zal worden, en de ver-
 „zoeken, die later ten kunnen behoeve ter bekoming van verlof
 „of ontheffing van de wettelijke dienst mogten worden ingediend,
 „moeten worden van de hand gewezen.

En brengen eindelijk ter kennis van diegenen, welke, tot
 vermindering van 't contingent dezer Stad, als Vrijwilligers
 bij de Nationale Militie zouden willen dienen, dat zij zich tot
 dat einde kunnen aangeven ter Stads Secretarij, alwaar
 het daartoe bestemde Register ter inschrijving, gedurende de
 maand Januarij aanstaande, dagelijks, uitgezonderd de Zon-
 dagen, des morgens van 10 tot 12 uur, open zal liggen;
 zullende aan hen eene Premie van dertig guldens worden uit-
 gereikt, wanneer zij door den Militieraad tot de dienst wor-
 den goedgekeurd.

En opdat deze Publicatie kome ter kennis van een' ieder,
 dien zulks mogt aangaan, zal dezelve worden geplaatst in de
 eerstvolgende Groninger Courant, en op de gewone plaat-
 sen aangeslagen.

Gedaan in het Raadhuis te Groningen, den 18den Dec. 1851.
 Burgemeester en Wethouders: VAN IMHOFF.
 De Secretaris: HORA SICCAMA.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS der Gemeente
 Groningen waarschuwen bij deze degenen, welke iets aan
 de GEMEENTE wegens PACHT, HUUR als anders, versche-
 nen in 1851, verschuldigd zijn, dat VERSCHUL-
 DIGDE uiterlijk in de maand JANUARIJ 1852 te betalen,
 bij gebreke waarvan dezelve in Regten zullen moeten worden
 aangesproken.

GRONINGEN, 15 December 1851.
 Burgemeester en Wethouders: VAN IMHOFF.
 De Secretaris: HORA SICCAMA.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS der Gemeente
 Groningen brengen ter kennis van diegenen, welke iets aan
 de GEMEENTE wegens PACHT, HUUR als anders, versche-
 nen in 1851, verschuldigd zijn, dat VERSCHUL-
 DIGDE uiterlijk in de maand JANUARIJ 1852 te betalen,
 bij gebreke waarvan dezelve in Regten zullen moeten worden
 aangesproken.

GRONINGEN, 15 December 1851.
 Burgemeester en Wethouders: VAN IMHOFF.
 De Secretaris: HORA SICCAMA.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS der Gemeente
 Groningen brengen ter kennis van diegenen, welke iets aan
 de GEMEENTE wegens PACHT, HUUR als anders, versche-
 nen in 1851, verschuldigd zijn, dat VERSCHUL-
 DIGDE uiterlijk in de maand JANUARIJ 1852 te betalen,
 bij gebreke waarvan dezelve in Regten zullen moeten worden
 aangesproken.

GRONINGEN, 15 December 1851.
 Burgemeester en Wethouders: VAN IMHOFF.
 De Secretaris: HORA SICCAMA.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS der Gemeente
 Groningen brengen ter kennis van diegenen, welke iets aan
 de GEMEENTE wegens PACHT, HUUR als anders, versche-
 nen in 1851, verschuldigd zijn, dat VERSCHUL-
 DIGDE uiterlijk in de maand JANUARIJ 1852 te betalen,
 bij gebreke waarvan dezelve in Regten zullen moeten worden
 aangesproken.

GRONINGEN, 15 December 1851.
 Burgemeester en Wethouders: VAN IMHOFF.
 De Secretaris: HORA SICCAMA.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS der Gemeente
 Groningen brengen ter kennis van diegenen, welke iets aan
 de GEMEENTE wegens PACHT, HUUR als anders, versche-
 nen in 1851, verschuldigd zijn, dat VERSCHUL-
 DIGDE uiterlijk in de maand JANUARIJ 1852 te betalen,
 bij gebreke waarvan dezelve in Regten zullen moeten worden
 aangesproken.

GRONINGEN, 15 December 1851.
 Burgemeester en Wethouders: VAN IMHOFF.
 De Secretaris: HORA SICCAMA.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS der Gemeente
 Groningen brengen ter kennis van diegenen, welke iets aan
 de GEMEENTE wegens PACHT, HUUR als anders, versche-
 nen in 1851, verschuldigd zijn, dat VERSCHUL-
 DIGDE uiterlijk in de maand JANUARIJ 1852 te betalen,
 bij gebreke waarvan dezelve in Regten zullen moeten worden
 aangesproken.

GRONINGEN, 15 December 1851.
 Burgemeester en Wethouders: VAN IMHOFF.
 De Secretaris: HORA SICCAMA.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS der Gemeente
 Groningen brengen ter kennis van diegenen, welke iets aan
 de GEMEENTE wegens PACHT, HUUR als anders, versche-
 nen in 1851, verschuldigd zijn, dat VERSCHUL-
 DIGDE uiterlijk in de maand JANUARIJ 1852 te betalen,
 bij gebreke waarvan dezelve in Regten zullen moeten worden
 aangesproken.

GRONINGEN, 15 December 1851.
 Burgemeester en Wethouders: VAN IMHOFF.
 De Secretaris: HORA SICCAMA.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS der Gemeente
 Groningen brengen ter kennis van diegenen, welke iets aan
 de GEMEENTE wegens PACHT, HUUR als anders, versche-
 nen in 1851, verschuldigd zijn, dat VERSCHUL-
 DIGDE uiterlijk in de maand JANUARIJ 1852 te betalen,
 bij gebreke waarvan dezelve in Regten zullen moeten worden
 aangesproken.

GRONINGEN, 15 December 1851.
 Burgemeester en Wethouders: VAN IMHOFF.
 De Secretaris: HORA SICCAMA.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS der Gemeente
 Groningen brengen ter kennis van diegenen, welke iets aan
 de GEMEENTE wegens PACHT, HUUR als anders, versche-
 nen in 1851, verschuldigd zijn, dat VERSCHUL-
 DIGDE uiterlijk in de maand JANUARIJ 1852 te betalen,
 bij gebreke waarvan dezelve in Regten zullen moeten worden
 aangesproken.

GRONINGEN, 15 December 1851.
 Burgemeester en Wethouders: VAN IMHOFF.
 De Secretaris: HORA SICCAMA.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS der Gemeente
 Groningen brengen ter kennis van diegenen, welke iets aan
 de GEMEENTE wegens PACHT, HUUR als anders, versche-
 nen in 1851, verschuldigd zijn, dat VERSCHUL-
 DIGDE uiterlijk in de maand JANUARIJ 1852 te betalen,
 bij gebreke waarvan dezelve in Regten zullen moeten worden
 aangesproken.

GRONINGEN, 15 December 1851.
 Burgemeester en Wethouders: VAN IMHOFF.
 De Secretaris: HORA SICCAMA.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS der Gemeente
 Groningen brengen ter kennis van diegenen, welke iets aan
 de GEMEENTE wegens PACHT, HUUR als anders, versche-
 nen in 1851, verschuldigd zijn, dat VERSCHUL-
 DIGDE uiterlijk in de maand JANUARIJ 1852 te betalen,
 bij gebreke waarvan dezelve in Regten zullen moeten worden
 aangesproken.

GRONINGEN, 15 December 1851.
 Burgemeester en Wethouders: VAN IMHOFF.
 De Secretaris: HORA SICCAMA.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS der Gemeente
 Groningen brengen ter kennis van diegenen, welke iets aan
 de GEMEENTE wegens PACHT, HUUR als anders, versche-
 nen in 1851, verschuldigd zijn, dat VERSCHUL-
 DIGDE uiterlijk in de maand JANUARIJ 1852 te betalen,
 bij gebreke waarvan dezelve in Regten zullen moeten worden
 aangesproken.

GRONINGEN, 15 December 1851.
 Burgemeester en Wethouders: VAN IMHOFF.
 De Secretaris: HORA SICCAMA.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS der Gemeente
 Groningen brengen ter kennis van diegenen, welke iets aan
 de GEMEENTE wegens PACHT, HUUR als anders, versche-
 nen in 1851, verschuldigd zijn, dat VERSCHUL-
 DIGDE uiterlijk in de maand JANUARIJ 1852 te betalen,
 bij gebreke waarvan dezelve in Regten zullen moeten worden
 aangesproken.

GRONINGEN, 15 December 1851.
 Burgemeester en Wethouders: VAN IMHOFF.
 De Secretaris: HORA SICCAMA.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS der Gemeente
 Groningen brengen ter kennis van diegenen, welke iets aan
 de GEMEENTE wegens PACHT, HUUR als anders, versche-
 nen in 1851, verschuldigd zijn, dat VERSCHUL-
 DIGDE uiterlijk in de maand JANUARIJ 1852 te betalen,
 bij gebreke waarvan dezelve in Regten zullen moeten worden
 aangesproken.

GRONINGEN, 15 December 1851.
 Burgemeester en Wethouders: VAN IMHOFF.
 De Secretaris: HORA SICCAMA.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS der Gemeente
 Groningen brengen ter kennis van diegenen, welke iets aan
 de GEMEENTE wegens PACHT, HUUR als anders, versche-
 nen in 1851, verschuldigd zijn, dat VERSCHUL-
 DIGDE uiterlijk in de maand JANUARIJ 1852 te betalen,
 bij gebreke waarvan dezelve in Regten zullen moeten worden
 aangesproken.

GRONINGEN, 15 December 1851.
 Burgemeester en Wethouders: VAN IMHOFF.
 De Secretaris: HORA SICCAMA.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS der Gemeente
 Groningen brengen ter kennis van diegenen, welke iets aan
 de GEMEENTE wegens PACHT, HUUR als anders, versche-
 nen in 1851, verschuldigd zijn, dat VERSCHUL-
 DIGDE uiterlijk in de maand JANUARIJ 1852 te betalen,
 bij gebreke waarvan dezelve in Regten zullen moeten worden
 aangesproken.

GRONINGEN, 15 December 1851.
 Burgemeester en Wethouders: VAN IMHOFF.
 De Secretaris: HORA SICCAMA.

Van Heilvoet den 14 Dec., naar Amsterdam; naar Dinaut; de Boer Verwachting, naar Marseille. — Van Vlijsingen den 13 Dec., Klok Marie Amelie, naar Newjork. — Van Portsmouth den 12 Dec., Struik Dankbaarheid, van Amsterdam naar Bilbao. — Van Hamburg den 14 Dec., Dama Margaretha Hendrika, naar Amsterdam; Boelens Vriendschap, naar Bremen.

Verloren van Amsterdam den 16 Dec., de Jong Jonge Clemens, naar Hull. — Van Bordeaux den 15 Dec., Mulder Maria Catharina, naar Amsterdam. — Van St. Nazaire den 10 Dec., Speelman Geertuida Speelman, naar Antwerpen. — Van Dartmouth den 13 Dec., de Boer Hendrica, naar Suriname. — Van Seaham den 12 Dec., Jonker Swaanette, naar Amsterdam. — Van Hull den 13 Dec., Ouweland Westphalia, naar Amsterdam.

DELFT, 16 Dec. Binnengekomen den 15 Dec., kapit. Oetjes de Hovp, van Emden; den 16den Strootman Sijbrand Jan, van Leer. — Verloren den 16 Dec., kapit. Stenger Ons Genoegen, van Rostock naar Londen.

ZOUTKAMP, 17 Dec. Zeilklar den 14 Dec., kapit. Kliphuis Juffer Grietje en Kwint Jantina, beide naar Londen; Boiten Catharina Elisabeth, naar Southampton.

AMSTERDAM, 16 Dec. Aangaande het schip Aurora, kapt. de Boer, van hier naar St. Petersburg, met schade te Reval binnengelopen, wordt van daar van den 2den dezer gemeld, dat, ofschoon de schade aan het roer gerepareerd was, hetzelfde gedeeltelijk zou moeten lossen om het lek te vinden en te repareren.

REVAL, 2 Dec. Het schip Akke Boon, kapt. Potjer, van Wyburg naar Bordeaux, bij Pacheroet gestrand, is geheel wrak; van de lading zijn 15,000 deelen geboren.

RAMSGATE, 14 December. Het schip Marie Amelie, kant. Klok, van Antwerpen naar Newjork, is heden morgen op het Goodwin Sand gestrand, doch lek en met verlies van anker en ketting weder afgebragt; zal waarschijnlijk met de vloed alhier in de haven komen.

DEAL, 14 December. Volgens alhier ontvangen berigt, zijn op het Goodwin Sand gestrand doch weder afgebragt, een Nederlandsche brik, genoemd Mars? en eene Nederlandsche kof.

THISTED, 11 December. Het schip Margaretha Everarda, kapt. Sap, van Wyburg naar Hull, bij Harhoore gestrand, is verbrijzeld doch een derde gedeelte der lading geboren.

BURGERLIJKE STAND.
Van af den 12den tot en met den 18den December 1851 zijn te Groningen geboren 8 zoons en 9 dochters; gehuwd 8 paren; overleden 11 ouden en 8 jongen.

PRIJZEN DER GRANEN, ZADEN ENZ.								
GRONINGEN. 16 December.								
TARWE.		Zw. Zand	64 $\frac{1}{2}$ f	4,85	Bl. Voer	38 $\frac{1}{2}$ f	2,35	
Oude Bak	72 $\frac{1}{2}$ f	7,50	Veen	64 $\frac{1}{2}$ f	4,75	"	40 $\frac{1}{2}$ f	2,55
N.	Oml. 68	" 6,10	"	66 $\frac{1}{2}$ f	5,05	Zw. Voer	38 $\frac{1}{2}$ f	2,05
"	70	" 6,50	N. GERST.			"	38 $\frac{1}{2}$ f	2,25
"	72	" 6,90	Winter	56 $\frac{1}{2}$ f	4,05	"	40 $\frac{1}{2}$ f	2,40
"	Old. 68	" 5,90	"	58 $\frac{1}{2}$ f	4,35	BOONEN.		
"	70	" 6,35	"	60 $\frac{1}{2}$ f	4,65	Paardeb.	f 3,75 tot f	5,50
"	72	" 6,80	Zomer	56 $\frac{1}{2}$ f	3,80	ZADEN. ENZ.		
ROGGE.			"	58 $\frac{1}{2}$ f	4,10	Gr. Gortp.m.	f 6,75 f	7,25
N.	Inl. 68 $\frac{1}{2}$ f	6,35	Knobbe					(40)
"	68 $\frac{1}{2}$ f	6,65	"	60 $\frac{1}{2}$ f	4,20	Par. 100 N.	f 10 f	13
"	70	" 6,95	"	62 $\frac{1}{2}$ f	4,50	Koolz.	f 9,25, 50, 60	
O.	66 $\frac{1}{2}$ f	6,35	N. HAVER.			Oosfr.	ditto f	9,50, 80
"	68 $\frac{1}{2}$ f	6,65	Dikke	38 $\frac{1}{2}$ f	2,40	Zomerz.	f 6,50 a f	6,75
N. BOEKWEIT.			"	41 $\frac{1}{2}$ f	2,60	Boterz.	f 6,50, 75	
Gr. Z.	62 $\frac{1}{2}$ f	4,70	"	44 $\frac{1}{2}$ f	2,90	G. Mostz. f		
"	64 $\frac{1}{2}$ f	5,00	"	46 $\frac{1}{2}$ f	3,10	Kaapol. p. v.	f 30,50	
"	66 $\frac{1}{2}$ f	5,30	"	48 $\frac{1}{2}$ f	3,30	Prijs der Boter		
			Bl. Voer	36 $\frac{1}{2}$ f	2,10	1ste s.	Ton f	
						2de s.	Ton f	

Oude Tarwe flauw; nieuwe dito vond minder vraag en niet dan lager te plaatsen. — Rogge als genoteerd alleen bij kleinigheden te plaatsen. — Boekweit in een doen. — Gerst en Dikke Haver 10 a 15 cents lager. — Voersorten niet driftiger. — Boonen als voren. — Gort slap. — Zaden bijna niets in omgegaan.

ROTTERDAM, 15 December. Tarwe: N. Zeeuws, Vlaams. en Overm., hoewel niet ruim ter markt, ging tot vorige prijzen aan consumtie en verzending slepende van de hand; Jarige schaarsch; goede en puike Nieuwe f 7,90 a f 8,20; Mindere f 7,20 a f 7,80; goede en puike Jarige f 7,50 a f 7,80; Mindere f 6,50 a f 7,40; Poolse en Roode bij uitslijting: 158, 159 $\frac{1}{2}$ O. witbonte Poolse f 290, f 295; 165 $\frac{1}{2}$ Jar. Hooglandsche Kleefsch f 293; 164, 165 $\frac{1}{2}$ N. dito f 282, f 285; 167 $\frac{1}{2}$ puike dito f 295; 160 $\frac{1}{2}$ Jar. Kleefsch f 287, f 270; 161 $\frac{1}{2}$ O. dito f 273; 163 $\frac{1}{2}$ N. Boventlandsche f 270; 166 $\frac{1}{2}$ dito Ris f 285; 167 $\frac{1}{2}$ dito f 280. — Rogge slap: Overm., Zeeuws. en Vlaams. f 6,30 a f 7; voorts 148, 152 $\frac{1}{2}$ N. Limb. f 204, f 210; 148 $\frac{1}{2}$ Franche f 200; 150 $\frac{1}{2}$ N. Noordbrab. f 196, f 198. — Gerst: Zeeuws, Vlaams. en Overm. 20 cents lager; Winter f 4,60 a f 5; dito Zomer f 4,40 a f 4,80. — Haver 20 cents lager: Zeeuws. en Inl. Korte f 2,70 a f 3,30; dito Lange f 2 a f 2,80. — Boekweit f 5 lager: op 140 $\frac{1}{2}$ N. Noordbrab. f 165, f 167, f 170, f 174; O. Frans. f 192, f 195. — Erwten slap: Zeeuws. Groene f 6,20 a f 7,30; Groote dito f 7,20 a f 8; dito Witte f 6 a f 7; dito Graauwe f 6 a f 7,50; Gelders. dito f 8 a f 10. — Boonen: Zeeuws. en Walch. Witte f 8 a f 9,50; dito Bruine f 7,50 a f 9,50; dito Paardenboonen f 4,90 a f 5,10. — Koolzaad zonder handel.

AMSTERDAM, 15 Dec. De prijzen der Boter waren heden als volgt: Vriesche f 43 a f 45; Kuinder f 37 a f 39; Kamper f 39 a f 41; Deventer f 29 a f 35; Zwolsche f 33 a f 37.

AMSTERDAM, 17 December. Tarwe stil. — Rogge ter speculatie en cons. iets hooger. In entr.: 123 $\frac{1}{2}$ P. Pruis. f 202. In cons.: 121 $\frac{1}{2}$ P. Pruis. f 203; 115 $\frac{1}{2}$ O. gedr. f 184; 120 $\frac{1}{2}$ Rijn in entr. f 193 bij partij. — Gerst tot vorige prijzen; p. n. Zeeuws. Winter f 158. — Koolzaad op het voorjaar a p. v. lager. op het najaar onveranderd; op 9 vat in April 56 p. v.; Sept. 58 p. v. — Lijnzaad zonder handel. — Raapolie dadelijk en op levering niet williger; op 6 w. f 38,50; Vlieg. f 32,50; Mei f 33,25 a 33; Sept. en Oct. f 34 a f 33,75; Nov. en Dec. f 34. — Lijnolie flauwer; op 6 w. f 32,50; Vlieg. f 31,50; April f 31. — Hennepolie op 6 w. f 38; Vlieg. f 37.

LONDEN, 12 Dec. Holl. Boter stil en lager, als beste Vriesche 86 a 92 sh.; bijsoort 74 a 78 sh.; tweede soort 68 a 70 sh.; beste Holl. 72 a 76 sh.; inferieure 58 a 64 sh.; Kamper 78 a 80 sh.; Bossche 64 a 67 sh.; Gron. en Geld. 66 a 68 sh.

Van den 15den. Beste Vriesche Boter werd heden aan wal tot 94 a 96 sh. verkocht.

LONDEN, 15 Dec. Van inl. Tarwe was heden een matige voorraad ter markt, die tot nagenoeg de prijzen van 1.1. Maandag tragelijk van de hand ging. Vreemde was bij vorige prijzen weinig begeerd. Gerst niet zoo wel te plaatsen als in de vorige week. Haver 6 p. a 1 sh. lager. Witte kook-Erwten 2 sh. minder aangeboden. Boonen ongeerd, doch niet lager.

VEEMARKTEN.
LONDEN, 15 December. De aanvoer van buitenlands vee bestond vorige week in 567 runderen, 2574 schapen, 462 kalveren en 25 varkens.

Ten gevolge van het ontelbaar aantal koopers op de groote Kersmis veemarkt en het eenigzins gunstige slagtweder was de handel in runderen tamelijk vast en bijna alles werd opgeruimd tot zeer volle prijzen; eenige van de 1s. Schotsche bedongen 4/2, maar de meer algemeene prijs was 4/. Schoone schapen werden gretig gekocht tot 4/4; de middel en inferieure soorten werden minder verhandeld; niettemin bleven de prijzen goed gehouden. De kalverenhandel was loom en varkens weinig gevraagd. Het buitenlandsch vee was niet talrijk aangevoerd en meerendeels in inferieuren toestand.

(Zie de Prijscoor r Effekten in het Bijvoegs el.)

ADVERTENTIE.
** Het BESTUUR der AKADEMIE van BEELDENDE KUNSTEN, BOUW, TOEGEPASTE WERKTUIG- en ZEEVAARTKUNDE, onder den naam MINERVA, te Groningen, brengt bij deze ter kennis van de belanghebbenden:

1) Dat op de uitgeschreven Prijsstoffs in het vak der Schilderkunst: „Eenige schapen en een paar bokken, door de avondzon beschenen, op een heideveld door twee kinderen met een hond” huiswaarts wordende gedreven, zijn ingekomen vier Schilderijen, geteekend met de navolgende spreuken:

No. 1. „Door de Natuur te bestuderen, leert men hare schoonheid kennen.”

No. 2. „Niets erlangt de mensch zonder moeite.”

No. 3. „Niet dat ik het alreede gegrepen heb, maar ik jaag er na.”

No. 4. „Wilt gij uw kennis zien vermeeren, tracht door de natuur te leeren.”

Terwijl bovendien nog eene Schilderij is ingezonden, welke echter, als op den 25sten November 1.1. aan het Lokaal der Akademie bezorgd, buiten beoordeeling heeft moeten blijven.

2) Dat in het vak der Teekenkunde, waarin gevraagd was: „het inwendige eener boerenschuur, waarin, onder anderen, enige varkens en hoenders rondloopen, met verdere eigenaardige stoffaadje,” zijn ingekomen drie Teekeningen, geteekend met de spreuken:

No. 1. „Het leven is kort, de kunst is lang.”

No. 2. „I n'est point de serpent ni de monstre odieux qui par l'art immité, ne puisse plaire aux yeux.”

No. 3. „De natuur is de beste leermeesteres.”

3) Dat, volgens het, door de overeenkomstig de wet zamen-gestelde Commissie uitgebragt rapport, het aan de beoordeelaars, na onderlinge vergelijking der stukken, niet moeilijk is geweest tot een bepaald besluit te geraken; komende de meer bijzondere beoordeeling der Commissie kortelijk hierop neder.

De Schilderij nummer 1 heeft wel de eischen van het Programma in vele opzigten in het oog gehouden; is in sommige opzigten niet onbevallig, maar lijdt aan groote gebreken. Zoo zijn al de figuren, — een hooftpunt bij dit Programma — misteekend, stijf en onbevallig; de kinderen, die echter als zoodanig naauwelijks kunnen worden erkend, komen niet in 't minst uit; het landschap stelt niet genoeg een heideveld voor en wordt in deze Schilderij vooral gemist de onderlinge evenredigheid in de grootte der figuren.

De Schilderij nummer 2 voldoet in vele opzigten minder aan de voorwaarden van het Programma, dan de Schilderij zoo even beschouwd. Immers de kudde schapen en bokken, enz., zijn hier geheel als bijzaak behandeld; de lucht is somber, vuil, stelt geen avondzon voor en is verder niet in overeenstemming met het doorvallend zonnelicht op den eersten grond, noch met den toon van geheel het landschap.

De Schilderij no. 3 heeft wel eenige verdienste in de voorstelling, maar bevat geene harmonie, geene waarheid genoeg, en is middelmatig bearbeid. De lucht duidt geenszins de avondzon aan, is hard, onnatuurlijk, blaauw; de figuren zijn hier en daar niet goed geteekend en de voorstelling der kinderen is geheel mislukt, om niet te zeggen dat geheel de voorstelling niet getrouw is aan de eischen der vraag.

De Schilderij no. 4, eindelijk, heeft in zeer vele opzigten de eenparig goedkeuring der Beoordeelaars weggedragen. Wel stelt deze Schilderij, als men de zaak ten aller strengste wil opvatten, eigenlijk niet voor een Heideveld, en worden wellicht de figuren niet genoegzaam door de avondzon beschenen, — doch dit zijn vlekjes, die verdwijnen bij de vele en velerlei wijzenlijke verdiensten, die in het stuk worden opgemerkt. De schilder heeft den geest der prijsvraag goed gevat en uitnemend wedergegeven; de hoofdzaken der vraag zijn bij hem hoofdzaken gebleven. Zoo zijn de kudde schapen en bokken, met de kinderen en den hond, de hoofdzak der voorstelling geworden. De groepering is hier meesterlijk. De teekening en vooral de uitvoering der schapen, bokken en van den hond zijn zeer goed: enkele schapen zijn jaarlijk fraai geschilderd. Ook het landschap is goed geschilderd en stemt overeen met de goed behandelde lucht.

Wat de teekeningen betreft, zoo is no. 1 goed van voorstelling, ook naar den geest der vraag, maar is zeer gebrekkelijk in den afstand der gronden en zoodoende ook in de proportie der daarop voorkomende figuren en voorwerpen. Een gedeelte der eigenaardige stoffaadje is ruw bewerkt en het geheele blad wat dik opgewasschen.

No. 2 is in de eerste plaats verward in de ordonnantie. Dan zijn de voorwerpen schier alle gebrekkelijk in de teekening, 't welk vooral moet gezegd worden van de jonge varkens, die er al zeer zonderling uitzien. Overigens heeft de teekenaar blijkbaar door kracht van kleuren willen vergoeden, wat hem in teekening mogt ontbreken en heeft hij nergens bonte en schitterende kleuren gespaard.

No. 3 heeft eene niet bevallige ordonnantie; het invallende zonnelicht beneemt licht, maar geeft geen licht en gloed aan de voorwerpen. De voornaamste voorwerpen, de varkens, bederven hier veel, daar ze als in den grond vastgeteekend zitten. De behandeling van geheel de teekening is dik en scherp uitgevallen.

De Beoordeelaars waren ten slotte eenparig van gevoelen, dat geen der ingekomen teekeningen genoegzame verdiensten bezat om bekroond te kunnen worden, doch dat daarentegen de Schilderij no. 4, met de spreuk: „Wilt ge uw kennis zien vermeeren, tracht door de natuur te leeren,” in allen deele als aan de eischen der vraag en der kunst beantwoordende, der bekrooning waardig moest geacht worden.

4) Dat in de Vergadering der Leden van den 16 December 1.1., bij de opening van het naambriefjes bij no. 4 der Schilderijen behorende, deze is gebleken vervaardigd te zijn door den Heer F. LEBRET, te Dordrecht.

Het Bestuur voornoemd herinnert de Inzenders der Stukken, dat de terughaling daarvan, met inachtneming van het deswege bepaalde, zal behooren te geschieden van den 1sten Januarij 1852 tot den 1sten Februarij daaraanvolgende, en verwittigt eindelijk de LEDEN der AKADEMIE, dat de ingekomene Stukken van heden af tot en met den 31sten December dezes jaars, aan het LOKAAL der AKADEMIE, voor de LEDEN en hunne DAMES ter bezigtiging voorhanden zullen zijn.

Namens het Bestuur voornoemd:
J. H. GEERTSEMA, C.z., Secretaris.

PICTURA.
Het BESTUUR van het KUNSTLEVENDE GENOOTSCHAP tot aanmoediging en bevordering van Teeken- en Schilderkunst, onder den naam PICTURA, te Groningen, brengt bij deze ter kennis der belanghebbenden, dat op de uitgeschreven Prijsvraag in het vak van Schilderkunst, ten onderwerp hebbende: *Eene Fruitverkoopster op een plein of in eene straat zittende, en aan een of meer kinderen hare waar aanbiedende*, waarvoor tot prijs was uitgelooft een Getuigschrift en vijftenzeventig Gulden, zijn ingekomen twee Schilderijen, met de spreuken: No. 1. *Het is een lust in 't leven, enz.*, en No. 2. *Alles voor de kunst.*

Dat op de Prijsvraag in het vak van Teekenkunst, ten onderwerp hebbende: *Een Landschap, waarin eene hut met eenig geboorte aan een watertje, behoorlijk gestoffeerd*, waarvoor was uitgelooft een Getuigschrift en vijftien Gulden, zijn ingezonden vijftien Teekeningen, met de spreuken: No. 1. *Want hoe men zich, enz.* No. 2. *Breng mij, enz.* No. 3. *Al ben ik jong, enz.* No. 4. *Dat zal wel waar zijn, enz.* No. 5. *In mijn hutje, enz.* No. 6. *Arbeid naar belooning, enz.* No. 7. *Al wordt de kunst, enz.* No. 8. *Tous les Commencemens, etc.* No. 9. *Phantasie, etc.* No. 10. *Hierna beter, etc.* No. 11. *De vangst is slecht, etc.* No. 12. *Hoop doet leven, etc.* No. 13. *L'art est l'imitation, etc.* No. 14 en 15 a. en b. *Kunst veredelt het gemoed.* — Dat door de Commissie van beoordeeling eenstemmig de eereprijzen zijn toegekend: 1) aan de Schilderij No. 2, *Alles voor de kunst*, en 2) aan de Teekening No. 9, *Phantasie*. Bij de opening der naambriefjes bleken vervaardigers te zijn: van de Schilderij de Heer T. T. OOSTENGA, van Groningen, en van de Teekening de Heer G. RIJKENS, mede van Groningen.

De inzenders der niet bekroonde stukken worden verzocht, dezelve, benevens de ongeopende naambriefjes, tegen overgave van Spreuk of Merk en Cachet, daarop gesteld, binnen eene maand te laten afhalen aan het Lokaal des Genootschaps alhier. De uitdeeling van den behaalden prijs aan den bekroonde zal plaats hebben in de jaarlijkse vergadering des Genootschaps van Januarij 1852.

GRONINGEN, 14 December 1851.

Namens het Bestuur voorn.:
F. DE WITT,
jung. Secretaris.

PROGRAMMA van het GODSDIENSTIG MUZIKFEEST op den TWEEDEN KERSDAG, des avonds te vijf uur, in de MARTINIKERK.

1. Inleiding met het Orgel.
2. Driestemmig lied van MOZART; door het 1ste Zangkoor.
3. Algemeen gezang, begeleid met het Orgel.
4. Driestemmig lied, afgewisseld door beide Zangkoren. (Kollekte voor de voeding van Arme Kinderen in den Winter.)
5. Vierstemmig koor met solo, van CONRARDIN KREUTZER; door het 2de Zangkoor.
6. Vierstemmig lied met solo, van ANTON ANDRÉ; door het 1ste Zangkoor.
7. Algemeen gezang (Engelenzang), begeleid met het Orgel.
8. Vierstemmig koraal, naar WERNER; door het 2de Zangkoor.
9. Vierstemmig lied van HORACE; door het 1ste Zangkoor.

10. Vierstemmig lied, van J. G. ADAM; door het 1ste Zangkoor.
11. Vierstemmig danklied, van CONRARDIN KREUTZER; door het 2de Zangkoor.
12. Adagio, op het Orgel.
13. Kwartet met koor, van CONRARDIN KREUTZER; door het 2de Zangkoor.
14. Algemeen gezang, begeleid met het Orgel.
15. Vierstemmig koraal, door het 2de Zangkoor.

Kaartjes voor Toegang en de Gezangen van nu af te bekomen bij den Boekhandelaar SCHIERBEEK, en op den avond van het Feest bij den Policie-meester WATERBORG, aan de Martini. De prijs van elk Bewijs van Toegang is 5 voor Kinderen 25 Ct., en van de Gezangen 10. Er zijn, behalve het Doophek, geene gereserveerde plaatsen. De plaatsen in het midden der Kerk sluitend voor Vrouwen. — Precies te 4 $\frac{1}{2}$ uur zullen de ter- en twee Zuiderdeuren worden geopend; na vijf uur alleen door de Koorduur toegang verleend.

De Commissie voorn.:
R. G. RIJKENS, Voorzitter.
J. SURINGA, Secretaris.

STADS SCHOUWBURG TE GRONINGEN
Onder Directie van den Heer ROSENVELDT, Directeur der Schouwburgen in Groningen, Friesland en Drenthe.

Op Zaterdag den 20sten December 1851.
No. 1 in het ABONNEMENT.
Tot opening van het Tooneel:
HEILGROET AAN GRONINGENS KUNST- en MINNEND PUBLIEK,
uitgesproken door Mevrouw HUIJZERS-ROSENVELDT, Na hetselve:
DE MOEDER DES HUISGEZINS, OF DE MOEDER VAN DEEN ORDEDEEKEN VOOR EEN HUISVROUW?
Tooneelspel in 3 Bedrijven.
Tot slot:
MARGO, OF DE VOORDEELEN EEN GOEDE OPVOEDING,
Blijspel met Zang. (Nooit alhier vertoond.)
Prijs van het Abonnement per 12 kaartjes 1ste Rang f 1,40, — 2de Rang f 1,00, — 3de Rang f 0,70, — 4de Rang 50 cents.
Het is verboden in de SCHOUWBURGZAAL te ROOKEN.

HUWELIJS-, GEBOORTE- EN STERFBERICHTEN.

Vijftientwintigjarige Echtvereeniging van **E. R. HUISMAN** met **A. N. SMAAL**, en **B. ROMELING** met **G. HUISMAN**.
Delfzijl, 15 December 1851.

Ondertrouwd: **R. J. P. MULLER**, van Uithuizen, met **H. E. M. J. SORMANI**.
GRONINGEN, 14 December 1851.

Heden beviel zeer voorspoedig van eene DOCHTER Vrouw **J. L. E. M. CALAND-BAART** de **FAILLE**.
DRIEWEGE, 10 December 1851.

Bevallen van een MEISJE A. C. DOORNBOOM, geliefde Echtgenoot van **J. P. VOS**.
Delfzijl, 11 December 1851.

GRONINGEN, 17 December 1851. Heden overleed van eene **DOCHTER** H. VAN DER MEEB, geliefde Echtgenoot van **J. G. LAATS**, Huis-Onderwijzer in 't Lezen, Schrijven en Rekenen. Eenigste kennisgeving.

Heden beviel van een' ZOON GESSIEN DE VRIES, Echtgenoot van **L. DE WINTER**.
GRONINGEN, 18 December 1851.

Heden overleed, in den gezegenden ouderdom van ruim tachtig jaren, onze waarde Oom CORNELIS HOMMES.
GRONINGEN, 9 December 1851.

J. W. HOMMES. Uit aller naam.

Nog treurende over het bittere verlies van onze geliefden Zoon HENDRIK, voor eenige maanden, verre van ons verwijderd overleden; thans trof ons, en zijne treurende Broeders en Zusters, een tweede slag, in het onverwacht berigt van het afsterven, op den 7den dezer, na eene kort ongesteldheid, van onzen hartelijk beminden tweeden Zoon **DIRK HESSELINK**, in leven Cargadoor te Amsterdam.

GRONINGEN, 9 December 1851.

J. HESSELINK, W. HESSELINK.

Den elfden December overleed te Eelde, ten behoeve harer Dochter, Meijufvrouw JANTJE KLAASSEN BERNHARD KEMA, Weduwe wijlen den Scheepskapitein WILLEM CRAMER, in den ouderdom van bijna 83 jaren. Eenige kennisgeving.

Tot innige droefheid van mij, mijne 7 Kinderen waarvan 4 dit groot verlies nog niet beseffen, en van mijn eenigen Broeder, overleed den 12den dezer mijn dierbare Echtgenoot **PIETER WINTERWERP**, Koopman alhier, in den ouderdom van 51 jaren.

Wed. P. WINTERWERP-FORRIE. Algemeene en bijzondere kennisgeving, zoowel in en buiten de Stad.

N.B. Minzaam blijf ik mij aanbevelen.

Na eene langdurige sukkeling overleed heden, mijn dierbare dochter, mijn geliefde Dochter PIETRONELLA JOHANNA, in den ouderdom van ruim achtentwintig jaren.

GRONINGEN, 14 December 1851.

Wedw. B. D. BULSING, geb. BRUNS.

Heden overleed onze teeder geliefde Moeder Behuwd-Moeder **TRIJNTJE R. ENGELSMAN**, Wedw. G. WESTERBORG, in den ouderdom van bijna 79 jaren. Innig bedroefd geven wij hiervan kennis aan Vrienden en Bekenden.

GRONINGEN, 14 December 1851.

G. W. WESTERBORG. Uit aller naam.

Heden overleed, tot diepe droefheid van mij en mijnne zeven Kinderen en aangehuwde Dochter, mijn geliefde Echtgenoot, R. A. JONKHOF, in den ouderdom van ruim 58 en na eene genoegelijke Echtvereeniging van ruim 26 jaren.

GRONINGEN, 15 December 1851.

G. DE VRIES. Wedw. R. A. JONKHOF.

N.B. De **AFFAIRE** van **VERVEN**, enz., zal blijven continueren in vereeniging met mijnen oudsten ZOON; ons als zoodanig minzaam aanbevelende.

des namiddags te twee uur, zullen, vóór en in het BOELHUIS in de Gelkingestraat, door vertrek naar elders, publiek worden verkocht: Eene groote hoeveelheid wélgeconserveerde MEUBELen, als: eene fraaije MAH. LINNENKAST, DITO SECRETAIRES, CHIFFONNIÈRES, COMMODE, KISTKABINETTEN, KOLOM- en UITTREKTAfels, STOELen en SPIEGELs, KLOKKen, PENDULen met VAZEN en andere HUIshOUDELIJKE GOEDERen; hest BEDDEGOED, 300 a 400 Ellen fijne WOLBLAAUWE DUFFELS en CASTORINES, Zwart, Rood en Paars VIJFSCHACHT, ENZ., ENZ. Te bezien Zaterdag namiddag van 2-4 uur. FOKKO NIEWOLD BOSCH.

*** J. J. DE BLÉCOURT en Mr. J. C. VAN SLOOTEN, Notarissen te Wildervank en Veendam, gedenken op MAANDAG den 22sten December 1851, des avonds te 6 uur, ten Huize van den Logementhouder D. E. EVERTS, te Veendam, ten verzoeken van den Heer W. BRANS en CONS, publiek te veilen en verkoopen:

De STEEN- en PANNENFABRIJK, staande vóór aan de Ommelandersdijk te Veendam, met de daartoe behoorende WERKTUIGen en GEREEDSCHAPPen; alsmede vier stukken GROENLAND, ter grootte van pl. min. 3 Bunders, bij de Fabrik gelezen, benevens twee zoogenaamde TASKESCHEPen.

De Conditiën van Verkoop zullen van heden af ten Kantore van den Notaris VAN SLOOTEN ter lezing liggen.

*** De beneficiaire Erfgenen van wijlen OTTO HARMS HOLTHUIS, in leven Scheepsbouwer te Veendam, gedenken, ten overstaan van den Notaris J. J. DE BLÉCOURT, te Wildervank, publiek te verkoopen:

I. Eene florissante SCHEEPSTIMMERWERF, bestaande in eene nieuwe en zeer net betimmerde BEHUIZING, met dertelver HEEM, TUIN en ERF, de daarop staande ruime SCHEEPSTIMMERSCHUUR, alles staande en gelegen aan het Oosterdiep te Veendam, naast den Houtzaagmolen van de firma K. & J. WILKENS, en zulks vooreerst in peroeelen, te weten:

Het Woonhuis en den Tuin afzonderlijk; Het Heem en Erf tot Heemsteden; De Scheepstimmerwerf op afbraak.

En naderhand alles in massa.

II. Een nieuw gebouwd open PRAAMSCHIP met Voorouder, bij de Werf liggende.

Deze Verkoop zal gehouden worden op MAANDAG den 22sten December 1851, des avonds te zes uur, ten Huize van den Logementhouder E. J. DUINTJER, in het Logement de Unie, te Veendam.

*** Mr. B. HAITZEMA VIÉTOR, Notaris te Winschoten, zal, ten verzoeken van de Erven wijlen den Heer JOH. POST en Meijfvrouw S. VAN UILDRIKS, in leven Ehelieden, onder inwachting der vereichte regterlijke autorisatie, in openlijke veiling ter verkoop presenteren

I. Eene roijale HEEREN BEHUIZING, bevattende onderscheidene Beneden- en Bovenkamers, Keuken, Kelders en meerdere Gerijfelikheden, met daarbij behoorende Opene Plaats en Bleekveld, staande en gelegen aan de Langstraat en het Hoofddeep te Winschoten.

II. Een PAKHUIS of BERGPLAATS, met daarachter gelegen GROND, onmiddellijk aan het eerste perceel.

III. Een grooten TUIN, waarin vele vruchtdragende Boomen, aan de Buitenvenne te Winschoten, in twee peroeelen.

IV. Een TUIN aan de Torenstraat te Winschoten, in gebruik bij R. BRONSEMA.

V. De VASTE BEKLEMMING van 1 B., 33 R., 60 E. Land, aan de Rensel te Winschoten, in gebruik bij E. VAN DIJK, zullende tot huur doen f 25-00.

VI. Den EIGENDOM daarvan.

VII. De VASTE BEKLEMMING van 1 B., 77 R., 70 E. Land, bij den Nieuwen Weg gelegen, in gebruik bij de Weduwe UFKES, zullende tot huur doen f 35-00.

VIII. Den EIGENDOM daarvan.

IX. De VASTE BEKLEMMING van 1 B., 68 R. Land, mede aldaar, in gebruik bij de Weduwe UFKES, zullende tot huur doen f 35-00.

X. Den EIGENDOM daarvan.

XI. De VASTE BEKLEMMING van 1 B., 51 R., 80 E. Land, mede aldaar, in gebruik bij J. MERJAAN, zullende tot huur doen f 30-00.

XII. Den EIGENDOM daarvan.

XIII. De VASTE BEKLEMMING van 1 B., 34 R., 80 E. Land, te Winschoten gelegen, in gebruik bij E. WOLDENDORP, zullende tot huur doen f 25-00.

XIV. Den EIGENDOM daarvan.

XV. De ONGESCHIEDEN HELFT in 2 B., 01 R., 60 E. Eigen Land, naast het vorige gelegen, in gebruik bij den Heer Mr. J. F. VIÉTOR.

XVI. De VASTE BEKLEMMING van 1 B., 02 R., 30 E. Land, achter den Zaagmolen te Winschoten gelegen, in gebruik bij B. H. MÜNTINGA, zullende tot huur doen f 16-00.

XVII. Den EIGENDOM daarvan.

XVIII. De VASTE BEKLEMMING van 1 B., 02 R. Land, mede aldaar gelegen, bij denzelfden in gebruik, zullende tot huur doen f 16-00.

XIX. Den EIGENDOM daarvan.

XX. Twee Akkers VEENBOUWTE, te Sint-Vitusholt, groot 1 B., 23 R., 60 E., in gebruik bij H. FRANSEN en H. W. KUIPER.

XXI. Een Akker DITO en eenigen DALGROND, mede aldaar, groot 2 B., 03 R., 80 E., dusver gebruikt door wijlen W. J. VEENHUIS.

XXII. Drie Akkers BOUWLAND, op de Garsts, te Winschoten, zijnde nos. 58, 59 en 60, in drie peroeelen.

XXIII. Den EIGENDOM van eene Behuise Heemstede en Akker Bouwland, te Winschoten gelegen, in gebruik bij W. J. VEENHUIS, voor eene jaarlijksche huur van f 8-00.

XXIV. Den EIGENDOM van eene Behuise Heemstede en Tuin, te Sint-Vitusholt gelegen, in gebruik bij den Heer E. POST, jaarlijks voor f 10-00, en

XXV. Den EIGENDOM van eene Huisplaats, aan den Ouden Dijk, bij de Nieuwe Schans gelegen, in gebruik bij Meijfvrouw de Weduwe H. B. SMEDES, 's jaars voor f 12-30.

Peroeelen 1 en 2 kunnen op Donderdag en Vrijdag den 18den en 19den December, alsmede op de dagen van Verkoop, op Bewijzen van Toegang, verkrijgbaar ten Kantore van den Notaris, door Gadingmakenden worden bezigtigd.

De eerste Veiling van deze Goederen zal plaats hebben ten Huize van den Logementhouder EGGO VAN DIJK, Maandag den 22sten December 1851, en de tweede Veiling Dingsdag den 23sten, ten Huize van den Logementhouder A. S. NIES, terwijl de Toe- of Ontslag zal worden gegeven ten Huize van Meijfvrouw de Weduwe WISSEMANN, Woensdag den 24sten December 1851, alle te Winschoten, telkens des avonds te zes uur te beginnen, en zullen de Verkoop-Conditiën in tijds ter lezing liggen in de Verkoophuizen, alsmede ten Kantore van den Notaris B. HAITZEMA VIÉTOR.

*** Mr. B. HAITZEMA VIÉTOR, Notaris te Winschoten, gedenkt, op MAANDAG den 5den Januarij 1852, des namiddags precies te drie uur, ten Huize van Meijfvrouw de Weduwe WISSEMANN, te Winschoten, in openlijke Veiling te verkoopen:

Eene groote partij AANDELEN in NEDERLANDSCHE SCHOONER-KOFSCHEPEN,

breeder omschreven in de Groninger- en Provinciale Groninger Couranten van den 18den dezer maand.

B. HAITZEMA VIÉTOR.

*** Mr. B. HAITZEMA VIÉTOR, Notaris te Winschoten, gedenkt, ten verzoeken van A. REMMERTS en Vrouw, op ZATURDAG den 27sten December 1851, des avonds te zes uur, ten Huize van den Logementhouder K. FOLKERS, te Winschoten, in openlijke veiling te verkoopen:

Eene BEHUIZING, waarin twee afzonderlijke WONINGEN, en een TUIN, staande en gelegen aan de Langstraat te Winschoten, vrije eigen grond, tot velerhande Affaires geschikt.

B. HAITZEMA VIÉTOR.

*** Mr. B. HAITZEMA VIÉTOR, Notaris te Winschoten, zal, ten verzoeken van LUKO H. VAN DER VEEN en Vrouw, op DINGSdag den 6den Januarij 1852, des avonds te 5 uur, ten Huize van den Kastelein K. DAMHOF, te Midwolda, in openlijke veiling verkoopen:

Eene BOEREN BEHUIZING en SCHUUR, HOF en TUIN, met de VASTE BEKLEMMING der daarbij behoorende Landerijen, te zamen groot 23 Bunders, 40 Roeden, 50 Ellen, staande en gelegen te Midwolda, doende telken jare aan onderscheidene Eigenaren tot vaste huur f 228-35, thans in gebruik bij JACOB N. JAGER.

Kunnende de Kooper des verkiezende hierbij voor zes jaren in losse huur overnemen, ruim 15 Bunders LAND, bij deze Plaats gelegen, voor f 400-00 jaarlijks.

De Verkoopconditiën zullen in tijds ter lezing liggen ten Kantore van den Notaris

B. HAITZEMA VIÉTOR.

*** Mr. M. DE MUINCK, Notaris te Grijskerk, gedenkt, ten verzoeken van AREND L. MODDERMAN en PIETERKE R. ROZEMA, Ehelieden op de Waarden, en de Kinderen van laatstgenoemde, in een vroeger huwelijk verwekt, op DINGSdag den 28sten December 1851 en niet, zoo als vroeger is geannonceerd, op MAANDAG den 22sten dezer maand, des avonds te vijf uur, ten Huize van den Kastelein H. LUURS, te Niezijl, publiek te verkoopen:

I. Eene kapitale BOEREN-PLAATS, MENNO DOEMA HEERD genoemd, bestaande in eene Behuizing, nummer 37, en SCHUUR, met het REGT der VASTE, IN ALLE LINIËN VERERVENDE BEKLEMMING van 32 Bunders, 88 Roeden en 30 Ellen Groen- en Bouwland, staande en gelegen op den Oostervaard onder Grijskerk, jaarlijksche vaste huur f 325-00.

II. Eene BEHUIZING, nummer 3, en TUIN, benevens het REGT der VASTE BEKLEMMING van drie Kampen Land, groot min of meer 2 Bunders en 50 Roeden, staande en gelegen te Nuis, Gemeente Marum; jaarlijksche vaste huur f 10-00.

*** Mr. J. D. TRESLING, Notaris te Scharmer, gedenkt, op ZATURDAG den 27sten December 1851, des namiddags te 2 uur, ten Huize van JACOB T. LENTING, Kastelein te Helsum, ten verzoeken van de Erven M. G. GERRINGA en Vrouw, publiek te veilen en verkoopen:

Eene BEHUIZING en SCHUUR, met de VASTE BEKLEMMING van ruim 1 Bunder Land, doende jaarlijks tot vaste huur f 6-00, staande en gelegen te Helsum.

Mr. J. D. TRESLING.

*** Mr. J. D. TRESLING, Notaris te Scharmer, gedenkt, op ZATURDAG den 10den Januarij 1852, des namiddags te 2 uur, ten Huize van H. J. BOELMANS, Logementhouder te Slochteren, publiek te veilen en te verkoopen:

Eene BOEREN BEHUIZING en SCHUUR, met 4 B., 50 R. EIGEN LAND, staande en gelegen aan den Weg te Slochteren; toebehoorende aan de Kinderen van wijlen de Wedw. FOKKE DRIJFHOLT.

Mr. J. D. TRESLING.

*** Mr. H. P. WICHERS, Notaris te Leek, gedenkt, ten verzoeken van HERE PIETERS BEUKEMA, Landbouwer, wonende te Oostwold, en de Erven van wijlen zijne Echtgenoot ANJE KLAASSEN ZUIDHOF, op DINGSdag den 30sten December 1851, des namiddags te 4 uur, ten Huize van den Kastelein DUURT JANS BEUKEMA, bij de Lettelberter Klap, publiek te verkoopen:

Eene BOEREN BEHUIZING en SCHUUR, geteekend no. 24, benevens de VASTE, ONOPZEGBARE EN IN ALLE GRADEN VAN BLOEDVERWANTSCHAP VERERVENDE BEKLEMMING van 35 B., 82 R., 20 E. daarbij behoorende Landerijen, staande en gelegen te Oostwold en Lettelbert, doende jaarlijks op Midwinter tot vaste huur de som van f 120-00.

*** Mr. H. P. WICHERS, Notaris te Leek, gedenkt, ten verzoeken van SANDER JANS VENEMA, Verveener en Landbouwer te Zevenhuizen, en Vrouw, op VRIJDAG den 2den Januarij 1852 provisioneel, en op DONDERDAG den 8sten Januarij 1852 finaal, telkens des voormiddags te elf uur, ten Huize van den Kastelein PALSMA, te Nuis, te veilen en verkoopen:

I. Het REGT VAN VASTE, ONOPZEGBARE, ALTIJDURENDE EN IN ALLE LINIËN VERERVENDE BEKLEMMING van 25 B., 69 R., 40 E., alle goed aangemaakte Landerijen, gelegen te Zevenhuizen aan de Jonkersvaart, met 5 daarop staande ARBEIDERSHUIZEN, zullende voortaan op Midwinter tot vaste huur doen f 80-00.

II. Den EIGENDOM daarvan.

III. Hetzelfde REGT VAN BEKLEMMING van 36 B., 90 R., 75 E. gedeeltelijk aangemaakte Landen en Veld- en Kiengronden, mede aldaar gelegen, met 2 daarop staande DUBBELE TENTEN en 4 ARBEIDERSHUIZEN, zullende voortaan op Midwinter tot vaste huur doen de som van f 80-00.

IV. Den EIGENDOM daarvan.

V. 11 B., 41 R., 20 E. VELDGROND, mede aldaar gelegen.

Nader aanwijze te bekomen bij S. J. VENEMA, te Zevenhuizen, en bij PALSMA te Nuis.

WEEKKUNDIGE WAARNEMINGEN,

gedaan te Groningen; medegedeeld van wege het Genootschap: Ter bevordering der Natuurkundige Wetenschappen

DECEMBER 1851.

T. RECHT.	BAROMETER op 0°.			THERMOMETER.			VOUCHTIGHEIDSTOESTAND.			WINDSTREEK.			LUCHTGESTELDHEID.		
	8 uur.	2 uur.	8 uur.	8 u.	2 u.	8 u.	8 u.	2 u.	8 u.	8 uur.	2 uur.	8 uur.	8 uur.	2 uur.	8 uur.
7	765,63	766,12	765,94	7,7	8,6	8,0	0,92	0,92	0,92	Z.W.t.W.	Z.W.t.W.	Z.W.	betrokken	betrokken	betrokken
8	760,98	760,51	760,88	5,1	6,0	7,0	0,84	0,89	0,86	Z.Z.W.	Z.W.	W.Z.W.	bewolkt	"	bewolkt
9	765,68	764,47	763,11	5,0	6,3	7,8	0,92	0,94	0,96	Z.W.t.W.	Z.W.t.W.	Z.W.	betrokken	"	betrokken
10	763,10	762,73	761,65	9,1	9,8	8,7	0,97	0,95	0,91	Z.W.	Z.W.	Z.W.t.Z.	mistig	"	bewolkt
11	765,82	770,78	772,98	7,3	8,5	5,8	0,91	0,87	0,89	W.N.W.	N.W.t.W.	W.N.W.	helder	helder	helder
12	775,28	774,88	776,18	4,2	6,3	3,7	0,94	0,94	0,94	Z.W.	Z.W.	Z.W.	mistig	mistig	mistig
13	775,59	775,05	775,56	1,5	2,7	2,2	0,92	0,92	0,92	Z.	N.	N.O.	"	"	"

Te Groningen, bij de Erven C. M. VAN BOLHUIS HOITSEMA.

*** Mr. J. D. TRESLING, Notaris te Scharmer, gedenkt, op DONDERDAG den 8sten Januarij 1852, des namiddags te 2 uur, ten Huize van H. J. BOELMANS, Logementhouder te Slochteren, en ten verzoeken van E. KUBBINGA, Landbouwer te Slochteren, en de van wijlen zijne Ehevrouw DIEWERTJE GEERT BOER, publiek te veilen en te verkoopen:

I. Eene BOEREN BEHUIZING en SCHUUR, met 29 Bunders, 40 Roeden, 40 Ellen eigen Bouwland, staande en gelegen te Slochteren.

II. Den EIGENDOM van eene Behuise Heemstede, groot 29 R., 40 El., mede aldaar, worden JACOB HEHINGA en Vrouw onder vaste beklemming gebruikt, voor eene jaarlijksche huur van f 4-00; en

III. Den EIGENDOM van eene Behuise Heemstede, groot 1 B., 50 R., 02 El., mede aldaar, welke bij de Volmagten van den Ruitmolenpolder onder beklemming gebruikt, voor eene jaarlijksche huur van f 4-00.

Mr. J. D. TRESLING.

*** Mr. H. GUICHART ABRESCH, Notaris te Zuidhorn, gedenkt, op ZATURDAG den 10den Januarij 1852, des avonds te vijf uur, ten Huize van den K. R. STOLT, te Noordhorn, in het openbaar te verkoopen:

Eene BEHUIZING en SCHUUR, met 29 Bunders, 40 Roeden, 40 Ellen eigen Bouwland, staande en gelegen te Noordhorn, benevens een ROGGENMOLEN, in de nabijheid van bovengemelde Bakkerij gelegen, staande op VRIJ EIGEN GROND en te zamen met Roeden en 20 El.; alles toebehoorende aan E. H. KER en Kinderen.

Mr. H. GUICHART ABRESCH.

Na bekomen Regtautorisatie, zal, narij 1852, te Scharmer publiek verkocht: eene BEHUIZING, zijnde een GROFSMEDERIJ, met een TUIN, groot 13 Roeden, 50 Ellen, staande te Scharmer aan den publieken Rijkweg, in eigendom toebehoorende aan de Erven PIETER T. SMITH en Vrouw.

Informatiën te bekomen ten Kantore van den Notaris

Mr. C. HARTMAN BUSMANN.

UIT DE HAND TE KOOP

Een hecht sterk en wél ter hand staand nieuw vertimmerd Huis, staande en gelegen regt tegen het benedenste Verlaat te Veendam, voorzien van drie VERTREKKEN, groot VOOR twee KELDERS, PUT en REGENBAK, groot PAKHUIS en SCHUUR, STOOKPLAATS, groote TUIN en een half Deimt LAND, onmiddellijk achter het Huis.

Te bevragen bij den Eigenaar en Bewoner E. H. TREIJ.

TE HUUR,

boven den Boekhandelaar K. DE WAARD, Oude Boteringestraat: Eene roijale BOERENWONING, bestaande uit vier KAMERS, KEUKEN, TURF- en LINNENZOLDER, KELDERS, ENZ. Te aanvaarden tegen Mei aanstaande, of, des vóór, vroeger.

UIT DE HAND TE KOOP

Een welbevaren KOFFERSCHEPJE, volgens Meestbrief, achtestwintig Zeetons met COMPLETE INVENTARIS, liggende te Groningen.

Te bevragen bij den Scheepsmakelaar J. BULSING, B.Zn.

EENE HALVE TREKSCHUIT,

varende van GRONINGEN op DELFT, UIT DE HAND TE HUUR OF TE KOOP. Te aanvaarden op den 1sten Februarij, en te bevragen bij H. B. BOSSIEN, in de Visserstraat.

BRANDHOUT EN PLANTSOEN.

A. VREDEVELD, boven Koopman DERS, in de Gelkingestraat, neemt BEHUIZING aan op alle soorten van BRANDHOUT en BAKKERS SCHENSEN. Ook op speed plantsoen, als: EIKEN, ESSCHEN, DEBOOMEN TELGEN ENZ. ENZ.

In de afgeloopene 215DE STAATS-LOTERIJ zijn getrokken de

PITALE PRIJZEN van f 500, en vier van f 1000, waaronder Heel Huurlot, en nog andere PRIJZEN.

kommandeert zich in het LEVEREN van LOTEN de aanstaande 216de STAATS-LOTERIJ, gens Prijs-Courant.

J. S. FRANKFORT, in de Gelkingestraat.

Alhier is gearriveerd de Koopman LOUIZE ERNST, met eene SAASISCHE KANARIEVOGELS is te Huize bij J. LIEBEN, aan het Botering.

De ondergeteekende, HOEDEB. van HUUR- en VERHUURKANTOOR, kommandeert zich ten vriendelijken het VER- en INKOOPEN van ZEN, PAKHUIZEN, KAMERS, TUINEN, ENZ., en in het HUREN en VERHUREN van de tevens beveelt hij zich verder aan in het BESTEDEN MANNELIJKE en VROUWELIJKE DIENSTBODEN; ook kan er LEERLINGEN in KRUIDENIERWERKES geplaatst worden. Brieven franko.

B. HOUWERZIJL, aan het Schuitendiep.

NEDERLANDSCH OOST-INDIE.

BATAVIA, 29 October.

De berigten omtrent de cholera morbus luiden, nopens Batavia en Soerabaya, niet ongunstig; van Macassar wordt d.d. 17den September gemeld, dat er geen sporen der ziekte meer zijn aangetroffen in de gouvernements-landen van Celebes, en dat zij ook grooideels uit het gebied der vorsten zou zijn geweken. Bima was ook nagenoeg van den ramp verlost; het getal slagtoffers aldaar werd op 2000 begroot. De Resident van de Zuid- en Oost-afdelingen van Borneo berigtte, dat de ziekte algemeen in de residentie verspreid was. — In de Lamplings was de ziekte van een zeer zachten aard; ook heerschten aldaar koorts, voornamelijk van rheumatischen aard, gepaard met buikziekte.

Tot dusverre had de regering, ten behoeve der commissie tot ondersteuning van behoeftige Christenen in de Bataviasche, Samarangsche en Soerabaische afd., jaarlijks eenige gelden beschikbaar gesteld, tot het doen van bedelingen. Herhaalde malen om verhooging gevraagd, heeft de regering geantwoord, dat het onderhouden van behoeftigen uit de publieke kassen overal het ongelukkig gevolg heeft gehad, de armoede te vermeerderen en de particuliere liefdadigheid te verminderen. De regering heeft dus besloten de subsidie in geen geval, nu, noch later, te verhoogen en de commissie naar de particuliere liefdadigheid te verwezen.

— Te Batavia zijn op den 13den Sept. verkocht, 41 kisten vogelneerjes a f 65,320.

— Te Soerabaya is eene Chineseesche vrouw bevalen van 4 welgeschapen doch doode kinderen.

NIEUWSTIJDINGEN.

DUITSCHLAND.

Prussen moet aan de Bondvergadering een voorstel hebben gedaan om Keurhessen van het recht tot mede-beraadslaging uit te sluiten, zoo lang Haasenpflug aan het hoofd van het ministerie staat. Dit berigt vereischt echter bevestiging.

— De Noordzee-staten, die van Hannover, Oldenburg, Brunswijk en de Hanze-steden, — beraadslagen thans over de middelen, om de Duitse vloot, des noods voor hunne rekening alleen, in de Noordzee te onderhouden.

— De Oldenburgsche landdag heeft zich, met groote meerderheid, voor de door de regering voorgestelde herziening der staatsregeling verklaard.

— Tusschen Hamburg en Koppenhage zal eene telegrafische lijn worden daargesteld. (?)

— In Beijeren is beslag gelegd op dagbladen, die den staatsreuk van den 2den Dec. in Frankrijk gispen.

— De Weener Morgenpost is voor 8 dagen geschorst wegens een ongunstig artikel over L. N. Bonaparte.

De zusters van Kossuth werden onlangs aldaar als gevangenen uit Pesth binnengebracht.

— Uit Petersburg wordt van den 1sten December gemeld, dat in vele jaren de weersgesteldheid niet zoo zacht is geweest. Sedert 14 jaren is de thermometer niet onder nul gedaald en over dag had men 4 tot 7 graden R. warmte.

GROOT-BRITANNJE.

LONDEN, 14 December.

De directeuren van den onderzochten telegraaf zullen eerst-daags verscheiden andere metallieke draden doen leggen naast den reeds gebruikt wordende, omdat het eene kabel niet toereikende is bevonden voor de drukke gemeenschap.

Van den 15den. Bij Lloyd is over Malta den 8ten Dec. het ontzettende berigt ontvangen van eene vreeselijke ramp, door twee vervaarlijk groote waterhozen op het eiland Sicilië te weeg gebracht, waardoor huizen, boomen, menschen en vee met onweerstaanbare kracht werden opgeligt en een eind verder neder gesmeten. Te Castellamare werd de halve stad vernield, omtrent 200 ingezetenen in de zee geworpen en verscheiden schepen met derzelver bemanning in den afgrond geëlingerd. Het verlies aan menschen alleen worlt op ruim 500 gesteld.

— De stoomboot Africa heeft 7 dagen latere tijdingen uit New-York, namelijk tot den 3den December, aangebragt. — Het Amerikaansch congres was den 1sten December bijeen gekomen. De boodschap van den President der Unie was den volgenden dag aan de vergadering voorgedragen. — De president ontwikkelt daarin zijne staatkunde van onzijdigheid en non-interventie en wenscht het land geluk met den voortduur des vredes. Over Kossuth wordt weinig gesproken; de president verlangt van het congres te weten, hoedanig men zich ten zijnen aanzien zal hebben te gedragen.

(Per telegraaf had men te New-York uit Washington vernomen, dat de senaat het voorstel had gedaan, om Kossuth een nationale ontvangst bij zijne aankomst toe bereiden; — ook was het voorstel gedaan om van de Britsche regering de loslating der Iersche bannelingen op van Diemseland te verwerven en hun de Noord-Amerikaansche gastvrijheid aan te bieden.)

FRANKRIJK.

PARIS, 14 December.

Men erkent het groote gewigt van de adhaesie der legitimistische commissie van 12 aan de regering van L. N. Bonaparte. Gedurende 18 jaren heeft deze partij een hardnekkigen strijd gevoerd tegen het bewind van Lodewijk Philips, en het valt niet te ontkennen, dat deze vijandige gezindheid ook het hare heeft bijgedragen tot den eindelijk val van het huis van Orleans. Des te meer mag zich derhalve L. N. Bonaparte geluk wenschen met het toevallen van deze rijke en magtige partij, en hij heeft onverwachts een steun gevonden daár, waar hij moest vreezen, steeds tegenkanting en eene vijandige gezindheid te zullen aantreffen. Voor een gedeelte zeker heeft hij deze gelukkige wending te danken aan de onmiskenbare behoudigheid en veerkracht, waarmede hij zijne onderneming heeft uitgevoerd. Overigens valt heden geen gewigtige gebeurtenis te melden. De toestand van Parijs is buitengewoon gunstig op dit oogenblik; gerustheid heerscht er en de handel heeft levendigheid verkregen; het vertrouwen is herleefd, zoo als men in langen tijd niet heeft ondervonden. Tot dit vertrouwen draagt ongetwijfeld veel bij, dat de President blijken geeft van een wat staatkundig plan gevormd te hebben, hetwelk hij in al zijne deelen rijpelijk overwogen heeft in zijnen geest en hetwelk hij met onwrikbare vastberadenheid schijnt te willen uitvoeren.

Zoo als men gemeld had, bevat de Moniteur heden ochtend de definitive lijst der leden van de raadgevende commissie; hja getal bedraagt 178. Deze commissie zal den 23sten eene bijeenkomst houden, om over te gaan tot het opmaken der stemming van den 20sten en 21sten over het ontwerp-besluit des Presidents. De heer Huchet, oud secretaris-generaal van den raad van state, is tot secretaris-generaal der commissie benoemd. De heer Lagarde, oud secretaris-redacteur van de kamer der Afgevaardigden en van de Nationale Vergadering, is tot dezelfde betrekking bij de commissie benoemd.

Bij een ander besluit, in den Moniteur voorkomende, wordt bepaald, dat de buitengewone zending, welke aan de heeren Maurice Duval, Carlier en Berard was opgedragen, geëindigd is, en wel op grond, dat de anarchistische woelingen zijn bedwongen; het bewind heeft zijn gezag herwonnen door de dapperheid van het leger en den afkeer der arbeidende klasse, om deel te nemen aan deze pogingen van hunne valsche broeders.

De berigten uit de departementen luiden die dan ook een weinig bevredigender.

In het departement de Var was de opstand gedempt. Het departement de beneden-Alpes is echter nog niet geheel gezuiverd van de bandeloze horden. De troepen uit Marseille en andere omsingelen ze van alle kanten.

Een gedeelte van Vaucluse was thans in opstand. De stad Apt was ingenomen en de mairie uitgeplunderd. Er waren troepen derwaarts gedirigeerd; en men hoopte weldra de orde te zullen herstellen.

De gemeente Cabrière d'Aigues viel mede in handen van het gepeupel, hetwelk er echter, na een bloedig gevecht, weder door de troepen uit verdreven werd.

[Aan een partikulier berigt uit Parijs, van den 10den December j.l., ontleenen wij nog de navolgende bijzonderheden aangaande den coup d'état van den President der republiek.

Men geloofde hier ter stede wel dat de President, om zich in het hoog gezag te handhaven, tot een onwettig middel zijne toevlucht zou nemen, doch niemand heeft het juiste tijdstip, het oogenblik der uitvoering zijner ontwerpen voorzien. Niettemin heeft de heer Thiers, deze zoo bekwaame staatsman, het publiek er van verwittigd; hij had zelfs in den nacht

van den 17den op den 18den November, ten gevolge van het voorstel der kwesoren, eene patrouille gevormd, zamengesteld uit volksvertegenwoordigers. In het algemeen waren de hoofden der Orleanistische partij ieder oogenblik op een coup de main van het uitvoerend bewind voorbereid. Eenige legitimistische notabiliteiten deelden in die vrees. De heer A. Nettement, redacteur der „Opinion Publique,” sprak zelfs van een 18den Fructidor, doch de vereeniging van de straat der Pyramiden, de h.b. Mole en Broglie; het „Journal des Débats,” de oude behoudende en doctrinaire partij van den heer Guizot, door de Elyseers verschaft, zocht ongelukkig het publiek gerust te stellen. Deze heeren geloofden aan geene vrijheid vernielende pogingen van het Elysee. Even zoo was het gesteld met den heer de Lamartine en Emile de Girardin. Deze laatste, die het bondgenootschap van den Berg met het Elysee bevestigd heeft, is of onbetend of zeer schuldig geweest. De bergpartij, onder magtige begunstiging der h.b. Crémieux, Jules Favre en Michel de Bourges, heeft zich laten verstrikken. Het scheen hun toe, dat eene witte conventie meer te duchten was, dan eene overweldiging van Bonaparte.

Het Elysee werd van zijn kant krachtig verdedigd en ondersteund door de h.b. Faron en Granier de Cassagnac, redacteur van den „Constitutionnel,” en door den heer Delamarre, redacteur van de „Patrie.” Deze heeren zochten tot elken prijs het parlementaire bewind in minachting te brengen, door het te beschuldigen van slechts een brandpunt van kuiperijen en woelingen te zijn: zij beweerden zelfs dat het tegenwoordige stelsel niet strookte met de Fransche zeden. Elk oogenblik deden zij het schrikbeeld eener witte conventie verrijzen; nu eens bragten zij de witte dictatuur van den generaal Changarnier, dan weder de roode van den generaal Cavaignac op het tapijt, naardien deze laatste zich bij de parlementaire partij der Orleanisten was gaan voegen, om de overweldigende pogingen van het Elysee te bestrijden. Deze coalitie der gematigde republikeinen en der Orleanisten werd aan het publiek als eene afschuwelijke handeling kenbaar gemaakt, als zij was, om de maatregelen aan de hand te nemen om te leveren. Wat Lodewijk Bonaparte betreft, moet men erkennen, dat hij en zijne vertrouwde raadslieden, de h.b. de Persigny en de Morny, bewijzen hebben gegeven van groote bekwaamheid, veel koehheid, bescheidenheid, behoedzaamheid en koelbloedigheid, eene betere zaak waardig, dan die, welke zij voortaan. Overigens lijdt het geen twijfel, of Lodewijk Napoleon zal herkozen worden.]

— Het stedelijk bestuur van Parijs beijvert zich, in navolging van het gouvernement, gelegenheid tot werk aan de arbeidende klasse te geven. Het heeft 300,000 fr. bestemd tot herstellingen aan openbare gebouwen; twee volkscholen met eene bewaarschool zullen worden gebouwd; een aantal kunstenaars zullen ter verfraaiing van een kerkgebouw worden te werk gesteld; de verbreding van verschillende straten zal krachtig worden voortgezet en daarbij eene groote kazerne weggebroken worden. „Het nut,” zegt de Constitutionnel — hetwelk deze kazerne nog hebben kon, heeft het bestuur niet weêrhouden; het oordeelt, en te regt, dat de arbeid thans de beste bondgenoot der staatkunde is.”

— De President der republiek is op dit oogenblik bezig met het voltallig maken van zijn militair huis. Alle korpsen der armée, zonder uitzondering, zullen voortaan bij zijn persoon vertegenwoordigd zijn.

Van den 16den. Een besluit van den President der republiek opent aan den minister van oorlog een krediet van 2 miljoen 700 duizend frs. voor pensioenen en onderstand aan eldzuindig gewonde oude militairen.

De Moniteur behelst overigens besluiten waarbij aan 16 in de eerste dagen van December gewonde militairen het ridderkruis van het Legioen van Eer wordt verleend.

Bij andere besluiten worden 3 divisie-generaals tot groot-officieren der orde benoemd; een generaal en 6 kolonels zijn tot kommandeur benoemd; 6 kolonels en 14 officieren van een minderen graad zijn tot officieren benoemd, en er zijn 80 ridderkruizen toegekend.

— De bisschop van Chartres heeft zich schriftelijk tot de priesterschap gewend met dringend verzoek, dat zij den 20sten en 21sten December ten gunste van Lodewijk Napoleon zal stemmen.

Van het leger hebben zich reeds 270,000 man benevens 11,000 veteranen voor den President der republiek verklaard. Voortdurend worden nog vele betuigingen van aanhaakelijkheid en afkeer van de republiek ingezonden.

De magistratuur laat zich, als ligchaam, echter niet op het Elysee zien. Dit ergert den President.

Zoo verhaalt men, dat hij den heer de Portalis op het Elysee ontboden en tegen dezen — terwijl beide stonden — op gevoeligen doch tevens waardigen toon zeide: „het bedroeft mij, dat de eerste magistratuur des rijks mij de roeping niet verligt, die ik traacht te vervullen. Dat is eene roeping tot heil van allen en daarom kon, noch mocht de magistratuur hare hulp weigeren.”

De Portalis zou hebben geantwoord: „Monseigneur! gij begrijpt voorzeker het arrest, door het hoogste gerechtshof gegeven, niet wél. De magistratuur bevond zich in een buitengewonen toestand. Als gij pligten hadt te vervullen, — zij ook. Zij moet de wet beschermen. Overigens kan zij u niet hinderen in de voltooiing van uw werk. Immers de hand die de constitutie verscheurde, kon ook haar arrest vernietigen.... Ieder heeft zijne roeping en zijne pligten!”

De President der republiek scheen getroffen over dit antwoord, verzocht den president van het hof van cassatie te gaan zitten, sprak toen over diens verdiensten en die zijns vaders, enz., en toen scheidden de beide personaadjes, met afspraak, dat na de stemming op den 21sten dezer, de magistratuur op het Elysee zou komen, ten einde den uitverkoorene der natie te huldigen. De heer de Portalis geloofde dus ook, dat de stembus een algemeen ja zal doen hooren.

— Het getal gearresteerden bedraagt 1500. Hun lot is in handen gesteld van 18 regters van instructie. Men zal zoo veel haast maken als mogelijk is, om de onschuldigen weder op vrije voeten te stellen.

— De Hollandsche reiziger, de heer Voet, welke op verdenking in hechtenis was genomen te Valenciennes, is weder op vrije voeten gesteld.

Van den 16den. Eene sectie van de raadgevende commissie, onder den naam van sectie van bestuur, bestaande uit 28 leden, onder het voorzitterschap van den heer Barthelemy, is zamengesteld en zal correspondentie voeren met de ministers.

De besluiten der prefecten, waarbij de departementen Aveyron en Vaucluse in staat van beleg worden gesteld, zijn door een besluit van den President bekrachtigd.

De Moniteur bevat ook een besluit, waarbij het 6de legioen van de nationale garde van Parijs ontbonden wordt verklaard.

Bij eenige andere besluiten worden talrijke decoratiën van het legioen van eer toegekend aan officieren van de marine en van het leger.

De minister van binnenl. zaken heeft eene circulatie gerigt aan de prefecten nopens de viering van den Zondag.

De tijdingen uit de departementen zeggen, dat overal handel en nijverheid wederom eene groote levendigheid vertoonen.

Bij den heer Baze moeten voor hem gevaarlijke papieren in beslag genomen zijn.

— Het ministerie van binnenlandsche zaken geeft niet onduidelijk te kennen, dat een „reus,” uitgebragt op des Presidents vraag, door ambtenaren, beschouwd zou worden als eene niet betamende vijandelijkheid tegen den volks-wil.

De vijf generaals op het kasteel Ham, mogen leden hunner familie ontvangen.

Gisteren ging men eene weddenschap aan, dat Louis Napoleon eene meerderheid van 6 a 7 miljoen ja-zeggens zou erlangen. Wellicht is dit cijfer overdreven, maar het schijnt toeh, dat zelfs de landlieden, die de berglieden op de handen zouden hebben gedragen, als deze overwinnaars waren geweest, nu zeer Elyseesch zijn geworden.

Carlier is uit de departementen te Parijs teruggekeerd en hangt — zegt men — een verschrikkelijk ijsereel op van den toestand der streken, die hij bezocht. Men wil, dat zijn verslag zal worden openbaar gemaakt.

Na de stemming der natie zou er eene amnestie worden uitgevaardigd en de doodvonissen veranderd worden in deportatie-straffen.

BELGIJE.

BRUSSEL, 14 December.

De heer Thiers, die, gelijk de dagbladen reeds hebben gemeld, te Brussel aangekomen en in het hotel de Bellvue afgestapt is, begeeft zich naar Engeland met zijne gemalin, die hem hier eergisteren avond zou ontmoeten. Men zegt, dat hij zeer neerslagtig is.

— De heeren Victor Hugo, Bancel, Edgard Quinet en Forel zijn te Brussel aangekomen. Zij moesten met eene visschersboot van Etretat zijn vertrokken en te Breskens aan wal gestapt. Ook de heeren Yvan en Lepelletier zijn hier aangekomen. Zij zijn voornemens naar Engeland te vertrekken. — De heer A. Dumas is ook te Brussel gearriveerd.

NEDERLAND.

STATEN GENERAAL.

Eerste Kamer.

Zitting van Maandag den 15den December.

In deze zitting is van de Tweede Kamer ontvangen het wets-ontwerp nopens de middelen tot dekking der staatsuitgaven over 1852, hetwelk naar de afdelingen wordt verzonden.

— De commissiën van rapporteurs zijn gereed met de algemeene verslagen nopens verschillende wets-ontwerpen, waarover de beraadslagingen op morgen worden bepaald.

Zitting van Dinsdag den 16den December.

Ingekomen het door de Tweede Kamer goedgekeurde ontwerp, betreffende de wering van den sluikehandel op de Pruisische grenzen.

Met algemeene stemmen zijn goedgekeurd de wetten op de begroting van het pensioenfonds; op de dading over de domaniale eigendommen onder Zaamslag; op het overbrengen van fondsen voor het herstel van het muntwezen; op de wijziging van het 3de hoofdstuk der begroting van 1851, en het verleen van neutralisatie aan de heeren Thomasset en Krümer.

Tweede Kamer.

Zitting van Maandag den 15den December.

In deze zitting is ingekomen eene Koninklijke boodschap, ten geleide van een wetsontwerp, strekkende tot vaststelling van eenige bepalingen tot uitvoering van art. 187 der Grondwet (wegens de kosten van militaire inkwartiering). — Verzending aan de afdelingen.

Voorts is beraadslaagd over het wetsontwerp tot goedkeuring eener overeenkomst tot wering van den sluikehandel tusschen Nederland en Pruisen. Er hebben daarvoor eenige beraadslagingen plaats gehad, bij welke gelegenheid door den minister van buitenlandsche zaken, ten gevolge van den aandrang van vele leden, namens de regering de stellige verzekering is gegeven, „dat de uitwisseling der ratificatiën van deze overeenkomst, tot wering van den sluikehandel, „niet zal plaats hebben dan gelijktijdig met de ratificatie der overeenkomst wegens de aansluiting van den Rijn-„spoorweg aan de Pruisische spoorwegen.”

Ten slotte is het ontwerp tot bekrachtiging van de overeenkomst nopens den sluikehandel aangenomen, met 43 tegen 5 stemmen. — Tegen: de heeren Dullert, van der Heyde, Hengst, Dommer en Limpens.

De commissie van rapporteurs heeft verslag gedaan op de ontwerpen van wet: 1), nopens de heffing van provinciale belastingen; de beraadslagingen worden bepaald op aanstaanden Woensdag; 2), op onderscheidene naturalisatie-wetten; de discussiën zullen daarvoor mede Woensdag worden gehouden; 3), op het ontwerp tot bekrachtiging van het traktaat met België; de discussiën worden bepaald op Donderdag aanstaande, des morgens te 11 uur, en 4), op het ontwerp betreffende de jagt en visserij. — De Voorzitter stelt voor de discussiën over die voordragt nader te bepalen (alzo na het te houden recess). De minister van binnenlandsche zaken brengt daartegen bedenkingen in het midden en dringt op eene spoedige behandeling van het ontwerp aan. Hierover hebben eenige woordenwisselingen plaats. Ten slotte wordt beslist dat de dag der beraadslagingen nader zal worden bepaald. De Vergadering is daarna gescheiden.

De commissie van rapporteurs over het ontwerp van wet, tot uitvoering van art. 8 der wet van den 30sten Mei 1847 (regten van in- en uitvoer op de granen), heeft haar verslag uitgebragt. Die commissie bestaat uit de heeren Hoffman, Storm, Bachiens, Sloet tot Oldhuis en Reinders. Uit het verslag blijkt, dat men zich over het algemeen goed kan vereenigen met het eenig artikel. Maar men meent, dat de proefneming van 1847 niet lang genoeg had geduurd om tot een vast resultaat te kunnen komen, vooral ook daarom, omdat de laatste jaren, door buitengewone omstandigheden beheerscht, niet kunnen doen besluiten tot een gewonnen regel. De meerderheid der commissie had dus aanvankelijk gewenscht, dat ook in dit ontwerp van wet het beginsel van herziening binnen eenen termijn zou worden behouden. Maar door verschillende aanmerkingen van den minister is de meerderheid minderheid geworden, en heeft de meerderheid het ontwerp aan de Kamer tot aanneming aanbevolen, gelijk het is voorgesteld.

In de zitting van den 5den Dec. j.l. is ingekomen een adres van H. N. Addens, te Bellingwolde, houdende aandrang op afschaffing van den accijns op den turf.

's GRAVENHAGE, 17 December.

Tot ridders der orde van den Nederl. Leeuw zijn door Z. M. benoemd de kapitein-luitenant ter zee C. J. Eeg en de luitenant ter zee 2de kl. J. Sleij.

— Bij Zijner Majesteits besluit van den 13den dezer is met den 1sten Januarij aanstaande benoemd tot secretaris-generaal bij het departement van Marine de heer D. G. Muller, thans referendaris bij dat departement, en aan den gepensioneerden kapitein-luitenant ter zee J. Modera, met dien datum, de betrekking van referendaris bij het departement van Marine opgedragen.

Voorts zijn bij besluit, met ingang van den 1sten April 1852, bij dat departement eenige ambtenaren bevorderd en anderen ten gevolge eener reorganisatie van het departement van Marine, onder toekenning van een nader te regelen pensioen of wachgeld, met den laatsten Maart 1852 vervol uit hunne betrekkingen bij gemeld departement ontslagen.

— Te Middelburg liep het gerucht, dat de baron van Vredenburg, commissaris des Konings in Zeeland, zijn ontslag zou hebben gevraagd en vervangen zal worden door den heer van Gravesande, lid van de Tweede Kamer.

— De Staten van Vriesland hebben f 500 ter beschikking gesteld voor het achtste Landhuishoudkundig Congres, dat in 1852 te Leeuwarden zal gehouden worden.

— De 's Gravenhaagse Nieuwsbode meldt, dat de heer Thiers te 's Gravenhage is aangekomen, doch een streng incognito bewaart.

AMSTERDAM, 16 December.

Ons wordt van eene geachte zijde medegedeeld de inhoud van de conclusie, door de commissie van rapporteurs voor het traktaat tusschen Nederland en België vastgesteld. Zij komt hierop neder:

Een lid (de heer Sloet tot Oldhuis) heeft zich reeds van den aanvang af verklaard voor de onvoorwaardelijke verwerping, en niet de laatste zitting bijgewoond van de commissie van rapporteurs, waarin de conclusie werd vastgesteld.

Twee leden hebben zich, na ernstige overweging van al het vóór en tegen, verklaard tegen de aanneming; de twee overige leden adviseeren tot de wel aanneming, ofschoon zij bij dat advies uitdrukkelijk verklaren, in geen deele te miskennen de groote bezwaren, welke tegen het traktaat zijn aangevoerd. Die leden gronden hun advies bovenal op de overwegingen, dat de toestand tusschen Nederland en België bij eene eventuele verwerping minder aangenaam zou worden, en dat op dit oogenblik toch geene betere bepalingen voor Nederland, noch een kortere duur van het traktaat-verkregen konden worden.

Indien, bij het bekend maken van het rapport, de conclusie enigzins anders mocht liden, het zal niet anders kunnen wezen, dan dat 3 leden, in plaats van twee, de verwerping zullen aanraden, daar men wellicht nog ééne zitting zal houden, om aan dat eene weggebleven lid gelegenheid te geven, tegenwoordig te zijn.

(H. B.)

[De centrale sectie uit de Kamer der Belgische representanten heeft zich met 4 tegen 3 stemmen tegen het handels-verdrag tusschen Nederland en België verklaard; de meerderheid der centrale sectie heeft besloten aan de Kamer voor te slaan, de beraadslagingen over het verdrag uit te stellen tot na de aanbieding van het handels-programma van het Kabinet en tot na de beraadslagingen daarover. De Belgische Regering moet het met het Kabinet te 's Gravenhage eens zijn, om de uitwisseling der ratificatiën voortden dagen uit te stellen en dus tot den 1sten Januarij 1852 te verschuiven.]

— Op de laatste algemeene vergadering van leden en correspondenten van het Kon. Nederl. Instituut, welke gisteren alhier werd gehouden, is door de Tweede klasse berigt uitgebragt omtrent de door haar in der tijd gedane prijsuifschrijving, en is gebleken dat op de vraag, ten onderwerp hebbende eene geschiedenis der Nederduitseche versificatie, is in-

gekomen één antwoord, aan hetwelk de uitgeloopte prijs eenparig is toegekend, en waarvan bij de opening van het naambriefje is gebleken schrijver te zijn de heer Prudens van Duijse, archivarius te Gent.

[De tweede klasse wensch, en met dien bescheiden wensch neemt zij afscheid van de regering, de natie en de geleerde wereld: dat door het rijksbewind maatregelen zullen genomen worden, om den schrijver in het bezit te stellen van den regtmatic verworven eereprijs, en de vaderlandsche letterkunde met zijnen verdienstelijken arbeid te verrijken.]

LEIDEN, 15 December.

Gelijk bekend is, hadden de raad dezer stad, de kerkeraad der Herv. gemeente en een aanzienlijk getal ingezetenen zich tot den Koning gewend met het verzoek, dat Z. M. het besluit van Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland, waarbij de goedkeuring der schikking in de bekende zaak van het Huizenhuis alhier geweigerd werd, vernietigende, die schikking zoude goedkeuren. Men verneemt thans, dat Z. M. op die rekesten afwijzend heeft beschikt.

ASSEN, 16 December.

Met den 1sten Jan. 1852 zal eene dagelijkse postgemeenschap worden geopend tusschen Assen en de Leek over Peize, Roden, ter Heil en Nietap; — van Emmen over Sleen naar Oosterhesselen; en van Oosterhesselen naar 't Hoogeveen; terwijl de bestaande postdiensten geene de minste verandering ondergaan.

Men verneemt, dat door de algemeene synodale commissie der Ned. Herv. kerk, als correspondent voor de adressen tot het bekomen van subsidie uit het fonds voor noodlijdende kerken, enz. voor gemeenten in het ressort van Drenthe, benoemd is de heer mr. H. Nienhuis, hoogleeraar te Groningen.

Daar er door het klassikaal bestuur van Meppel onderlingen en diakenen voor de nieuwe gemeente in het Hollandische Veld, gemeente Hoogeveen, benoemd zijn en er dus thans een kerkeraad bestaat, zal, naar men verneemt, den 26sten dezer door den heer van Schaick, predikant te Dwingelo, de nieuwe kerk worden ingewijd.

Door H. E. van Veen alhier is dezen zomer een Meiknol verbouwd, die thans 8 halve N. ponden en 1 ons weegt, en 80 Ned. duimen omtrek heeft.

Een arbeider te Langeloo heeft gepoogd een einde aan zijn leven te maken, door zich levend te begraven; hij had een gat van aanmerkelijke diepte gedolven, ging daarin en liet toen het zand van de kanten over zich heen vallen. Intusschen was hij door het afglijdende zand niet bedekt. In dezen toestand vond hem zijne dochter, die hem van den door hem gewenschten dood redde. Men geeft wel eene reden voor deze wanhopige daad op, doch weet niets daaromtrent met zekerheid.

(Dr. Ct.)

GRONINGEN, 18 December.

In ons vorig nummer werd met een kort woord melding gemaakt van het feest der 25jarige Evangeliebediening, den vorigen Zondag door den hoogleeraar P. HOFSTEDER, de Groort in ons midden gevierd. Wij moeten nog eenige bijzonderheden er van vermelden.

Voor den hoogleeraar zelden was het een dag van rijke en dankbare herinnering. In 1827, na het afleggen der laatste akademische examens, tot doctor in de Godgeleerdheid bevorderd, werd zijn hooggeleerde toegelaten tot de Evangeliebediening, ontving een beroep, en werd op den tweeden Zondag in December te Urum bevestigd. Maar in dat zelfde jaar legde hij ook den grondslag tot zijn huiselijk geluk, en werd door de toen heerschende ziekte op den rand des grafs gebracht. Vijfentwintig jaren lang had de hoogleeraar nu het ambt der Evangeliebediening bekleed, eerst als predikant te Urum, later als Akademiëprediker aan de Groninger Hoogeschool, en hij mogt God nu danken, dat Hij hem onder allerlei arbeid had doen toenemen in gezondheid en kracht, en hem dus verre gesteund en gezegend.

De gemeente deelde hartelijk in de vreugde en dankbaarheid van den jubilar, en terwijl zij met hem den Hemelschen Vader dankte voor 's mans behoud, deed zij dat tevens voor het haar geschenken voorrecht, dat zij hem zoo lang in haar midden hebben mogt, en vruchten plukken kon van zijne zoo veel omvattende, zoo heldere wetenschap, zijne eenvoudige, warme voordragt, die de diepste zaken tot het verstand en hart van den ongeleerde weet te brengen, en zijne nooit vermoeide werkzaamheid, met zoo veel nederigheid gepaard, waardoor hij, zonder voor zich zelden eere, voordeel of invloed te bejagen, het ongelooflijke voor anderen belang weet af te doen.

Talrijk was de schare, die bij de avondgodsdiensttoefening was opgekomen. De hoogleeraar sprak naar aanleiding van II Cor. 3: 5—8 over het heerlijk van den arbeid, ook hem, als Evangeliedienaar opgedragen. Eerst aante hij het heerlijk der Evangeliebediening in haren aard, vrucht en oorsprong.

De Evangeliebediening is geene bediening der letter, maar des Geestes, daar zij niet op steenen talen, maar in het harte schrijft. Dit blijkt uit het onderscheid tusschen het O. V., 't welk geschrevene wetten, en het N. V., 't welk eene levende prediking bezigt; dat heeft PAULUS ervaren, die, na eerst een wetdienaar geweest te zijn, later een Evangeliedienaar is geworden; dat is in de latere kerk steeds op nieuw erkend, door de Hervormers, na de heerschappij der wet in de middeleeuwen, door onzen tijd, na de magt van wet en letter, ook in de Protestantische kerk weer ingelopen.

De vrucht der Evangeliebediening is leven, naardemaal de Geest levend maakt, maar de letter doodt. Ook dat blijkt zonneklaar. De letter doodde in Israël, maar ook menigmaal in Christenen, de edele bewegingen des harten, de liefde en de barmhartigheid, de letter doodde CHRISTUS en STEPHANUS, HUSS en SEVERUS; maar de geest maakte Israël weer levend, deed Christus opstaan uit de dooden en de hervorming herleven in tal van Evangelische, vrije mannen Gods.

In haren oorsprong is de Evangeliebediening heerlijk; want zij is uit God. Uit God waren priesters en profeten, tegen over rabbijnen en schriftgeleerden, uit God was PAULUS vorming tot apostel, tegenover die andere vorming uit menschen, die hem tot een letterdienaar had bestemd, uit God was de kracht en blijmoedigheid der kerkvaders, hervormers en van elken waren Evangeliedienaar, tegenover zoo veel uit menschen dat hen drukt en kwelt.

In het tweede deel der feestrede werd die heerlijke Evangeliebediening voorgesteld als eene stof tot dankbaarheid voor ons allen. PAULUS spreekt hier tot de gemeente en acht de Evangeliebediening voor haar een zegen. en zij is 't niet alleen dat de gemeente heeft, die prediken, maar vooral dat zij heeft die 't vrije Evangelie prediken, en zich hunne vrijheid gewaarborgd zien. Maar PAULUS spreekt ook over zijne bediening voor zich zelden met hooge ingenomenheid, en stelt te boven alles. Dat doet de ware Evangeliedienaar ook, hij acht het zijne hoogste eere een bode van Christus te zijn, en in diepen ootmoed erkent hij in zijnen zegen de genade en kracht zijns Gods.

Een hartelijk woord tot de Godgeleerde studenten, tot de studenten in het algemeen besloot deze rede.

Na afloop der godsdiensttoefening werden den hoogleeraar aan zijne woning van allerlei zijden de bewijzen van deelneming in zijn feest gebracht, in gewone taal en in poëzij, uit verschillende oorden des lands. Wij zijgen van menig geschenk van vriendenhand. Maar wij mogen een drietal geschenken niet met stilzwijgen voorbijgaan, daar zij openlijke blijken waren van hoogschatting. De studenten in de Godgeleerdheid schonken hunnen hoogvereerden leermeester eene sierlijke pendule, regt gepast geschenk voor eenen man, die zóó zijnen tijd weet uit te meten, zóó rijk te wekeren met elke minuut, elken oogenblik. Een groot aantal ingezetenen dezer stad van allerlei rang en stand, zoo velen als in den korten tijd sinds het ruchtbaar worden van de aanstaande feestviering zich hadden kunnen vereenigen, boden eene overheerlijke schilderij aan van KRUSEMAN, voorstellende de arme vrouw, die haar penningke in de schatkist werpt; terwijl een aantal personen uit alle oorden des lands, uit allerlei kerkgenootschappen, deels oude vrienden, deels vroegere leerlingen, maar deels ook den hoogleeraar van aangezigte onbekend, hem eenen zilveren inktkoker met gepaste inscriptie hadden doen toekomen.

De rijke mate van eerbetoon woog den jubilar zwaar op het hart, en hij kon niet begrijpen, hoe men hem scheen dank te weten, wat niet zijn, maar zoo veler gezamenlijk werk was. Maar wij weten 't wel. De man, die zoo veelzijdig is gevormd, dat hij Christus niet alleen op den kansel, maar overal kan verkondigen, die dat doet in de vergaderingen der Maatschappij tot Nut van 't Algemeen, en ter beoefening der Natuurkundige wetenschappen, die eene taal spreekt welke door allen begrepen wordt, die voor

allerlei genootschappen en vereenigingen tijd heeft, en waar hij nederzit, nooit werkeloos nederzit, — is velen dierbaar geworden in deze stad.

Zijne ambtsbetrekking als gewezen predikant te Urum, als hoogleeraar in de Godgeleerdheid, als schoolopziener dwongen hem, menigmaal op den voorgrond te treden, en te spreken over zaken, die veel besproken werden in dezen veelbewogen tijd. Met moed en eerlijke rondborstigheid werkte en streed hij onverdroten, en handhaafde voor alle rigtingen en partijen den zegen, waarvoor hij zijnen God en Heiland dankte, Evangelische vrijheid en leven in Christus. Daarom achten hem zoo velen, eeren hem ook dezulken, die van zijn kerkgenootschap niet zijn, of in dat kerkgenootschap verre van hem in denkbeelden verschillen. De hulde hem gebracht — al kan zijne nederigheid dat niet dan met moeite toestemmen, — was wel degelijk bedoeld voor den man, die op de plaats, waar zijn Hemelvader hem stelde, zoo velen tot licht, en kracht en leven werd, en toonde het in plaats van het te zeggen, hoe men voor God en Christus leven zal. Maar met en in den man was de hulde der heilige zaak gebracht, waarvoor hij zijn leven stelt, der zaak van waarheid, reinheid, liefde en kracht, der zake des zaligen levens in God door Christus.

Wij wenschen en bidden, dat de Hoogleeraar nog lang gespaard worde, en dat zijn God en Vader hem steeds beware bij dien rijkdom van talent, wetenschap, kracht, moed en ijver, waardoor hij reeds zooveel zegen werkte, en nog zoo veel zegen werken kan.

De opening der stembiljetten voor de keuze van een lid van den Gemeenteraad, in plaats van den heer H. W. VAN GIFFEN, had 11. Dingsdag morgen plaats. Er waren ingekomen in de bus A 317 en in de bus B 281, te zamen 598, waarvan 4 van onwaarde zijn verklaard, blijvende het getal stemmen alzoó 594, zoodat de voltrekte meerderheid was 298. Hiervan zijn uitgebragt op den heer

J. SWAAGMAN, Jr. 190, en op Prof. CL. MULDER 177 stemmen, tusschen welke heeren alzoó eene herstemming zal moeten plaats hebben, welke bepaald is op Maandag den 29sten aanstaande. Verder waren stemmen uitgebragt op de heeren:

Jhr. mr. T. J. v. Iddekinge 46.	Mr. J. L. Schaap 4.
A. Zepher 45.	Mr. J. H. Geertsema, Cz. 4.
Mr. H. van Giffen 21.	J. H. Jappé 4.
J. J. Sormani 21.	Jhr. mr. O. Q. J. J. van Swinderen 4.
Mr. M. Bakker 18.	Mr. C. M. Nap 3.
Mr. H. O. Fath 8.	Mr. J. H. van Hasselt 3.
J. H. ter Spil 7.	Jhr. mr. E. J. Thom. 2
Dr. L. Ali Cohen 6.	Thuessink van der Hoop 3.
J. Swaagman 6.	M. Hesselink 2.
M. Hesselink 5.	J. Cardinaal 2.
Mr. W. Wolthers 4.	

Voorts hadden nog een 18tal personen ieder 1 stem verkregen.

Bij besluit van Gedeputeerde Staten dezer provincie van den 12den dezer, no. 2, is, ter vervulling der vakature ter provinciale griffie, ontstaan door het overlijden van den heer mr. H. L. WICKERS, W.z., in leven adjunct-commies der 1ste klasse met den personeel rang van commies, benoemd tot adjunct-commies der 1ste klasse de adjunct-commies der 2de klasse H. M. BAKKER en tot adjunct-commies der 2de klasse mr. S. T. BUSMANN, advocaat te Groningen, in plaats van H. M. BAKKER voornoemd.

Den 15den December is bij onze Hoogeschool, na afgelegd examen en het verdedigen van Verloskundige stellingen, tot Doctor in de Vroedkunde bevorderd de heer H. DIEPHUIS, med. doctor te Augustinusga.

Heden zijn aan onze Hoogeschool bevorderd tot Doctors in de Regten de heeren C. F. T. VAN MAANEN, van Groningen, en H. A. ENGELKENS, van Winschoten, na het verdedigen van eenige quaestiones juris inaugurales.

Het is ons zeer aangenaam te kunnen berichten, dat bij de beide hier ter stede gevestigde stichtingen ter bevordering, onder meer van den bloei der schoone kunsten, dezer dagen bekrooningen hebben plaats gehad van prijsantwoorden op de over den jaren 1851 uitgeschrevene prijsstoffen, uit het vak van schilder- en teekenkunst.

Bij de Akademie Minerva waren op de prijsstof uit het vak der Schilderkunst ingekomen 4 antwoorden. Bekroond (met getuigschrift en f 100) werd de schilderij van den heer F. LEBRET, te Dordrecht. — In het vak der Teekenkunst heeft geene bekrooning plaats gehad.

Bij ons Kunstlevend Genootschap, onder den naam Pictura, zijn op de uitgeschrevene prijsvraag over 1851, in het vak der schilder- en teekenkunst, 2 schilderijen, waarvan een is bekroond (met het uitgeloopte getuigschrift en f 75), zijnde van den heer T. T. OOSTENGA alhier. — Op de prijsvraag in het vak der Teekenkunst waren ingekomen niet minder dan 15 antwoorden, waarvan een is bekroond (getuigschrift en f 15), zijnde van den heer G. RIJKENS, mede alhier.

Zekere BERENDINA TERBIET, oud 27 jaren, dienstmeid, geboren en wonende te Groningen, overtuigd van, terwijl zij, sedert Mei dezes jaars tot den 31sten Augustus laatste, bij mevrouw de weduwe van den hoogleeraar mr. B. H. JULOFS, en vroeger bij den heer rector SCHNITZER, alhier, als loonbediende inwoonde, aan genoemde haren meester en meesteres, respectievelijk onderscheidene goede en bedriegelijke te hebben ontvreemd, is, te dier zake, door het Provinciaal Gerechtshof, bij arrest van heden, eerloos verklaard en veroordeeld tot rasp- of tuchthuisstraf voor den tijd van zes jaren.

Betreffende het op den tweeden Kersdag alhier te houden Godsdiensdienst Muziekfeest, in de Martinikerk, te geven van wege de Commissie over de Volks-Zangschool, verwijzen wij den belangstellenden lezer naar de hierachter geplaatste aankondiging.

Het Provinciaal blad van Groningen, no. 159, bevat eene publicatie van den Staatsraad, Commissaris des Konings, d. d. 11 December 1851, no. 2a, houdende bepalingen nopens de voorloopige werkzaamheden, betrekkelijk de ligting der nationale militie voor 1852; — eene circulaire van denzelfden, d. d. 11 December 1851, no. 2b, ten geleide van voormelde publicatie, — en eene circulaire van denzelfden, d. d. 11 December 1851, no. 2c, geleidende materieel voor de ligting der nationale militie, voor 1852.

Het Provinciaal Blad, no. 160, behelst eene notificatie van Gedeputeerde Staten, d. d. 12den December 1851, no. 18, houdende mededeeling der benoeming van de leden der commissie van landbouw in dit gewest, —

uit het kanton Groningen de heer M. BAKKER; uit het kanton Zuidhorn de heer R. DE MARRES van SWINDEREN; uit het kanton Hougezaand de heer J. T. HUISMAN; uit het kanton Winschoten de heer T. BORGESIUS; uit het kanton Zuidbroek de heer C. L. GEERTSEMA; uit het kanton Appingedam de heer J. D. JENSEMA en uit het kanton Onderdendam de heer C. REINDERS. — Voorts tot secretaris de heer H. C. VAN HALL; — welke commissie van landbouw, volgens artikel 5 van het plan van zamenstelling, vastgesteld bij besluit der Staten van den 22sten Julij j.l., no. 3, in functie zal treden op den 1sten Januarij 1852.

Men berigt ons uit BIERUM, 3den December 1851:

In een der vorige vergaderingen van den raad dezer gemeente, is bij de beraadslagingen over de gemeentebegroting, op voorstel van het lid P. W. WIERTSEMA, met zes tegen vijf stemmen besloten, de uitgaven, voortvloeiende uit het in deze provincie vigerend reglement op het betalen der schoolgelden, niet op de begroting te brengen. De aldus ingezondene begroting is door den Heer Staatsraad Commissaris des Konings in deze provincie, teruggezonden, onder opmerking, dat bedoeld reglement is gearresteerd door de bevoegde autoriteit en door den Koning is goedgekeurd, en alzoó in deze provincie heeft kracht van wet, weshalve de gemeentebesturen gehouden zijn aan dat reglement uitvoering te geven. Dien ten gevolge is de gemeentebegroting op nieuw aan de deliberatiën van den raad onderworpen, en is in de zitting van heden met zes tegen drie stemmen besloten, die uitgaven alzoó op de begroting te brengen.

Voor hebben gestemd de heeren E. S. DOORNBOOS, J. VAN WERKEND, J. ZAND, N. L. BIEREMA, H. T. SEBENS en de burgemeester.

Tegen de heeren W. J. BAKKER, H. J. VAN DER VEEN en J. POELMAN.

Afwegig waren de heeren P. W. WIERTSEMA en H. L. NIENHUIS.

In die zelfde zitting is voorts nog met zeven van de acht stemmen tot secretaris verkozen de burgemeester J. G. BLEEKER.

Tot gemeente-ontvanger te Haren is benoemd de heer BLANKERT, rijks-ontvanger aldaar.

Onlangs is door den raad der gemeente Onderdendam besloten, om zijne vergaderingen, alsmede de zittingen van burgemeester en wethouders, van hier naar Bedum te ver-

leggen, en in de jongste vergadering van den raad heeft men het besluit genomen, om zich te wenden tot Z. M. den Koning, met verzoek, om, of de arrond.-regtbank van Appingedam naar Onderdendam te verplaatsen, of dezelve te supprimeren en bij die van Groningen in te lijven.

Onderdendam is thans niet de hoofdplaats eener gemeente, terwijl zij zulks al is van een uitgestrekt kanton, en indien het eerste gedeelte van het verzoek mogt worden toegestaan en de regtbank hierheen verplaatst, dan zoude de arrondissements-hoofdplaats niet de hoofdplaats eener gemeente zijn; misschien in dit rijk zonder voorbeeld.

Intusschen moeten door de raden van onderscheidene naburige gemeenten gelijke besluiten, tot verzoek om verplaatsing of opheffing van de arrond.-regtbank te Appingedam, genomen zijn.

(N. R. C.)

Te Oude Pekela is den 11den Dec. met goed gevolg te water gelaten de galjoet Anna Arandina, gebouwd door den scheepsbouwmeester F. L. DRENTH, hetwelk gevoerd zal worden door kapt. ULM E. PORT, onder directie van den heer Wds. W. FORT.

Den 16den Dec. l.l. heeft ten huize van den logementhouder RIJKENS, te Wildervank, plaats gehad de verburing van het Wildervankster verlaat met de daarbij behoorende behuizing, en is voor den tijd van drie jaren huurder geworden G. E. SLIM, van Ommelanderswijk, voor eenen jaarlijkschen huurprijs van f 6873 — 00. De tegenwoordige huurder betaalt f 5525 — 00.

Zoodat de jaarlijksche huurprijs is verhoogd met f 1350 — 00.

Tevens is voor den tijd van twee jaren verpacht de ontvangst der tolgelden op den grindweg te Wildervank, waarvan pachter is gebleven de tegenwoordige tolgaarder JAN J. SMIT, voor eene jaarlijksche pachtsof van f 1070 — 00. Thans betaalt hij de som van f 600 — 00.

Alzoó eene jaarlijksche verhooging van f 470 — 00.

Zondag avond l.l., tegen tien uur, werd in het huis van den heer B., landbouwer te Beerta, eene brandlucht waargenomen, waarom het huis werd doorzocht, zonder iets te ontdekken dat die lucht konde voortbrengen; den volgende morgen echter bleek het, dat de vrees niet zonder grond was geweest, dewijl nabij den turf, boven de dorschvloer, de onderste dokken en latten verbrand waren door eene kool vuurs, die van buiten door de pannen op den balk die over den muur loopt, was nedergelegd. Gelukkig was door de vochtigheid van de dokken het vuur van zelf weder uitgegaan, waardoor misschien een verschrikkelijk onheil voor de gemeente, in 't bijzonder voor den heer B. en naburen, voorbijgegaan is.

Hoogst wenschelijk is het dat de justitie den dader van dat gruwelstuk in handen moge krijgen.

Gaarne deelen wij het volgende mede:

Door de kerkvoogden der Hervormde gemeente te Augustinusga is eene belangrijke som gelds op de kerkbegroting van het jaar 1852 gebragt, tot oprigting eener schoolbibliotheek en tot uitreiking van premien voor de vlijtige kinderen, welke de dorpschool bezoeken. Deze hoogst nuttige beschikking is door den heer Burgemeester der gemeente Achtharepelen niet alleen goedgekeurd, maar ook hoogelijk geroemd, omdat ook deze als ijerig voorstander van het onderwijs der jeugd het belang hiervan inziet. Eere en dank zij daarom deze heeren toegebragt, die den onderwijzer zoo wel in als buiten de school behulpzaam zijn om de jeugd verstandelijk, zedelijk en godsdienstig op te voeden.

Men schrijft ons uit Peize, van heden: Woensdag l.l. kwamen van Zuidlaren tot ons over 3 manschappen, onder het commando eens brigadiers, van het korps dragonders, ten einde gedurende eenigen tijd als hulpmarécousses in deze en omliggende plaatsen te surveilleren.

Wij wenschen van ganser harte, dat hunne verschijning aan aardappeldieven, schapenslagters bij nacht, zonder patent, makke eendenjagers, en al zulk lastig volk wat meer eerbied voor 't eigendom van anderen moge inboezemen, dan onze politie tot dus verre met den besten wil vermogt.

Houtgas.

Te Munchen heeft men met goed gevolg de verlichting ingevoerd met houtgas. Het stationsgebouw wordt onder anderen daarmee verlicht. De 50 kilogram droog hout levert ongeveer 600 Engelsche kubiek voeten gas. De soort van hout is onverschillig. Elk kan zich overtuigen, dat het houtgas even zoo veel licht geeft als het steenkoolgas; en het is goedkoper, daar de houtskool, welke men verkrijgt, van eene zeer goede hoedanigheid is.

Correspondentie.

Wij hebben weder klagten ontvangen over de (ijeren) „steenen de aanstoots” in de Poelstraat, waarop reeds voor eenigen tijd in dit blad de aandacht is gevestigd. Wij rekenen te kunnen volstaan met deze korte vermelding, ter herinnering zoo veel noodig.

Kerkentoes.

LOSROF, 16 December. De Hervormde gemeente alhier, door het vertrek van ds. du Cloux naar Oldebroek, vacant geworden, en ten gevolge van vier achtereenvolgende vruchteloze beroepingen nog vacant gebleven zijnde, is men heden alhier overgegaan tot eene vijfde beroeping, na alvorens het navolgende zestal geformeerd te hebben: ds. Adriani, te Westerlee; du Cloux, te Oldebroek, in Gelderland; Cool, te Bierum; Graafmeijer, te Onstwedde; Guldenarm, te Engwierum, in Friesland, en Stijphens, te Spijk. Uit welke nominatie dadelijk is benoemd en beroepen ds. Graafmeijer, bovengenoemd.

Te Harderwijk is het volgende zestal van predikanten geformeerd, om daaruit eene beroeping te doen ter vervulling der vakature, ontstaan door het vertrek van ds. Taats naar Middelburg: Slot-houwer, te Huizen; Molenaar, te Hilversum; du Cloux, te Oldebroek; Siblesz, te Steenwijk; Verhoef, te Eluis; Molenaar, te Scheveningen.

Da. A. Snelthage, pred. te Hillaard, Lions en Huins, heeft de beroeping naar Boxum en Blessum, klassis Leeuwarden, aangevraagd.

Te Wijk, klassis Heusden, is tot herder en leeraar beroepen ds. W. Zegers, J.z., pred. te Wane en Scharl, klassis Sneek, aan wien de beroepsbrief, na bekomen agretie van den h. welgeb. heer van Kretschmer van Wijk, zou worden toegezonden.

Ter vervulling der vacature, ontstaan door het overlijden van ds. J. A. Helper Sebrugger, hebben de leden der Herstelde Evangelisch Lutherse gemeente te Amsterdam tot haren herder en leeraar gekozen ds. G. H. Sebrugger, thans te Gorinchem.

PRISJOURANT DER EFFEKTEN.

Amsterdam, 17 December.

NEDERL., Werk. Schuld 2½ pCt. 57½, 57½, 57½; Dito Certific. 3 pCt. 66½, 66½, 66½; Dito Dito 4 pCt. 87½, 87½, 87½; Amortisatie-Syndicaat 3½ pCt. 88. — BELGIË, bij Rothschild 2½ pCt. 46½, 47½, 47½. — FRANKRIJK, Oblig. 3 pCt. 58, 59, 59. — SPANJE, L. bij Ardoins v. 85 £ 6 pCt. 15½, 15½, 15½; Dito Dito van 510 £ 5 pCt. 15½, 15½, 15½; Dito bij Dito, Onbep. Stukken 5 pCt. 15½, 15½; Dito 3 pCt. 39, 39½; Dito Binnenl. 4½ pCt. 38½, 38, 38½; Coup. Ard. 8, 8½, 8½; Passive 5; Fransche Uitg. 4½, 5. — PORTUGAL, te Londen 5 pCt. 33½, 33½, 33½; Dito Dito 4 pCt. 32½, 33, 33. — RUSSLAND, Obl. Hope 1798 en 1816 5 pCt. 104½; Dito Dito 1828 en 1829 5 pCt. 103½; Certific. bij Dito 1831 en 1833 5 pCt. 94, 94½; Dito 4½ pCt. 99½, 99½, 99½; Dito bij Hope 4 pCt. 87½; Dito bij Stieglitz en Co. 4 pCt. 87½; Certific. van Inschr. in Assign. 6 pCt. 64½. — POLEN, Aand. met Loten fl. 500 f 270. — OOSTENRIJK, Metalliek 5 pCt. 71½, 71½; Dito Nieuwe 2½ pCt. 36½, 37½; Dito Nieuwe 5 pCt. 77½, 78½, 78½; Amerik. Bank-Act. 3½, 3½; Braz. 5 pCt. 92½; Dito 1848 5 pCt. 89½; Mex. 24½, 25, 25; Ecuador 2½, 2½; Venez. 3½ pCt. 34½; 5 pCt. Metall. Letter B 77½, 78, 78.

Onze binnenl. fondsen waren heden, onder den invloed der lager afkomende koersen van Parijs van gisteren, over het algemeen iets flauwer.

Van vreemde effecten waren Russische, Spaansche en Mexik. prijshoudend.

Naar Oostenr. en Portug. was eenige meerdere vraag. In Fransche vertoonden zich aanvankelijk, op de verlaagde koersen van Parijs van gisteren, tot verminderde prijzen veelvuldige verkoopers, doch daar zich van den anderen kant tot deze verlaagde prijzen weder onderscheidene koopers opdeden, hebben zij zich wel enigermate hersteld, maar blijven ten slotte circa 1½ pCt. lager dan gisteren.

Over het algemeen was de affaire vrij geanimeerd.

Braz. 1839 v. 100 £ 89½; Dito v. 200 £ 89½. Koers van het Geld: Belegging 2½, Prolong. 3, Disconto 2 pCt. Laatste Prijzen te 5 uur. Integr. 2½ pCt. 57½; Ard. a 510 £ 15½; Binnenl. 3 pCt. 38½; Metall. 5 pCt. 71½; Dito 2½ pCt. 37½; Mexik. 24½.

Te Groningen, bij de Erven C. M. van BOLHUIS HOITSEMA.

UITGESPROKEN IN DE

TWEDE KAMER DER STATEN GENERAAL.

REDEVOERING van den Heer R. WES-TERHOFF, uitgesproken in de Zitting van den 29sten November i.l., bij de beraadslaging over het Vde Hoofdstuk der Staatsbegroting (Binnenlandsche Zaken).

den uitgewerkten en toelichtenden staat bij dit Vde, thans in be-
deling zijnde, hoofdstuk der staatsbegroting behoorende, vind ik
artikel (art. 93) eenige posten, M. H., nopens welke ik gemeend
eenige woorden in het midden te moeten brengen, en waarop ik
wel uwe aandacht als die der Regering wensch te vestigen. Het
in de eerste plaats de sommen, welke daar onder lit. b 4, 5 en 6
in uitgetrokken voor het onderhoud, de herstelling en verbetering
zekerheden en zeewerken van de eilanden Marken, Urk en Schok-
land. Toen ik in het jaar 1849 voor het eerst geopen werd om
staatsbegroting voor het dienstjaar 1850 mede te helpen vast-
stellen, vond ik in de ons toen voorgelegde begroting, voor bo-
genoemd einde uitgetrokken: voor het eiland Marken f 13,000,
het eiland Urk f 9000 en voor het eiland Schokland f 28,721,
alzo te zamen voor f 51,321. Hoewel die sommen mij voor
weinig betekenende eilandjes vrij hoog voorkwamen, maakte
toen echter op die posten geens bijzondere aanmerking, aan-
merken ik vooronderstelde dat er in dat jaar buitengewone herstel-
len aan gezegde zeehavens en zeewerken zouden moeten plaats
vinden, en die hooge sommen in een volgend jaar niet weder
gevraagd worden. Ik bedroeg mij daarin echter, aange-
zien bij het ons in 1850 voorgelegde wets-ontwerp tot vaststelling
der staatsbegroting voor 1851, wederom voor Urk juist dezelfde
van f 9000, voor Marken f 11,000 en voor Schokland f 17,771,
dus te zamen eene som van f 37,771 werd aangevraagd. Toen
ommen die hooge cijfers meer bijzonder mijne aandacht tot zich
trekken, en ik gaf bij de overwegingen in de afdeling waartoe
toestijds behoorde, dan ook mijne bevreemding te kennen, dat er
vermaals zulke aanzienlijke sommen uit 's Rijks schatkist gevraagd
werden voor zulke nietige en weinig betekenende eilandjes als Mar-
ken, Urk en Schokland zijn. Maar ook toen nog vleide ik mij met
gedachte, dat die sommen wellicht gevraagd werden tot voortzet-
ten van voltooiing van groote werken en herstellingen die in het
jaar begonnen waren, en die slechts zeldzaam, bijv. twee of
keeren in eene eeuw, zouden terugkomen. Maar ook op de
in beraadslaging zijnde begroting voor 1852, vinden wij voor
Marken f 11,400, voor Urk f 9000 en voor Schokland met de sluis-
werken te Dronten, in één post te zamen getrokken, voor f 30,575,
dus te zamen f 50,975 aangevraagd, en blijkt het alzo, dat dit
jaarlijkse terugkomende posten zijn. Bij deze gelegenheid heb
onderzocht wat die drie eilandjes aan zee- en havenwerken wel
hebben in de jaren 1847, 1848 en 1849, en daarbij is mij
gebleken, dat op de onderscheidene begrotingen zijn aangevraagd:
Urk in 1847 f 8375, in 1848 f 8800 en in 1849 insgelijks
f 9000; voor Marken in 1847 f 7020, in 1848 f 6692 en in 1849
f 6971; en voor Schokland in 1847 f 27,632, in 1848 f 25,443 en
in 1849 f 23,221.
alzo blijkt hieruit, dat deze drie eilandjes, welke bijna niet op
aanzien gevonden kunnen worden, aan zee- en havenwerken gedu-
rende de laatste zes jaren den lande gekost hebben de verbaazende
som van f 269,547. Voegt men — zonder te denken aan de kapen
Urk, die in 1847, 1848 en 1849 jaarlijks f 3345 gekost heb-
ben; aan het jaarlijks onderhoud der verlichtingen, dat voor ieder
eiland jaarlijks f 250 beloopt; aan het inkomen der wachters,
op Urk f 300, op Marken f 250 en op Schokland met den op-
post f 450 's jaars hebben, en eindelijk aan de lantaren op den
Wachtersdam, in de Goudzee, die jaarlijks f 400 kost, aan-
nemen wij willen aannemen, dat deze gelden in de vuur- en bak-
stenen zullen worden teruggevonden — voegt men, zeggen wij,
nu nog bij het jaarlijksch subsidie uit 's Rijks kas voor het
behoefte van Urk en Schokland, ten bedrage van f 450; het jaar-
lijksch tractement van een politiedienaar op Urk, ten bedrage van
f 800 (nu door de afstemming van art. 17 van hoofdstuk IV der
staatsbegroting vervallen) de landtractementen der predikanten,
welk voor Urk jaarlijks f 775, voor Marken f 875 en voor Schok-
land f 750 beloopt; het nog onderwetsche tractement van den rijks-
waggoner op Urk ten bedrage van f 194,62; het voor 1852 op de
staatsbegroting uitgetrokken subsidie ten behoeve van het gemeentebel-
oofte van het eiland Schokland ad f 1750, en eindelijk wellicht het
tractement voor schoolonderwijzers, 't welk wij echter niet weten,
de tractementen van eenige commissien, die er wel zullen zijn,
die vliedt men toch overal, — dan moet wel erkend worden,
dit voor den Staat dure eilandjes zijn, en dan rijst onwillekeurig
vraag, of deze hooge uitgaven van staatswege wel noodig zijn,
of andere woorden, of die gelden wel nuttig, en niet in strijd
eene gezonde oeconomie besteed worden? Ik zal die vragen
beantwoorden, Mijne Heeren, maar kortelijk opgeven wat Mar-
ken, Urk en Schokland zijn en welke directe voordeelen zij aan de
provincie afwerpen, ten einde hen, die deze eilandjes minder ken-
nen, in staat te stellen de zoo even gestelde vraag te beantwoorden.
Men dan, dat vroeger voor de helftsche in eigendom aan
Amsterdam behoorde, tegenover de stad Monnikendam en de
onderban aan het einde van Pampus ligt, en door de Goudzee
het vaste land gescheiden is, beslaat, volgens het kadaster,
eene oppervlakte van 296 bunders, 16 vierkante roeden
vierkante ellen, waaronder 295 bunders, 46 vierkante roe-
den en 93 vierkante ellen belastbaar land. Dit land is door
lagen ringdijk tegen overstroming beveiligd. Men telt er
meestal houten huizen, die doorgaans geene schoorsteenen
en door even zoovele huisgezinnen bewoond worden, uit-
makende eene bevolking van 740 inwoners, die meest hun bestaan
visscherij vinden. Zij winnen jaarlijks ook nog al wat hooi,
meestal naar elders verzenden en verkoopen, want enkelen
ook nog koeijen, maar die er zes hebben zijn groote
— Urk, ofschoon sterker bevolkt, is nog veel kleiner
Marken, daar het volgens het kadaster eene oppervlakte van
meer dan 80 bunders, 5 vierkante roeden en 92 vierkante
beslaat, waaronder slechts 74 bunders, 36 vierkante roeden
en vierkante ellen belastbaar land. Het wordt in zijnen omtrek
een uur gaans begroot, heeft in zijne grootste lengte ruim
en in zijne grootste breedte ruim 753 ellen, en verheft zich
het westelijk gedeelte, waarop de huizen gebouwd zijn, betreft,
meer 8 ellen boven de oppervlakte der zee; terwijl het ooste-
deel met een dijkje beschermd is, dat echter 's winters over-
latende het laagste gedeelte van het eiland met poelen
is, die altijd met water staan. Men telt er ruim 200 huizen,
beoond door ruim 210 huisgezinnen, uitmakende eene bevolking
ruim 1150 inwoners, die uitsluitend in de visscherij op de
en Zuiderzee hun bestaan vinden, en dit bedrijf met een
van 110 schuiten uitoefenen. Men heeft er doorgaans een
tal koeijen en een viertal paarden, die er des zomers hun
kannet kunnen vlieden. Doch er wordt niet zoveel hooi gewonnen
men des winters voor onderhoud van dit vee genoeg heeft,
er van elders moet worden aangevoerd en aangekocht. —
Schokland eindelijk, dat een uur van de kust van Overijssel ver-
reid en met zijne geheele lengte van het zuiden naar het noor-
toet het Zwolsche en met den zuid-oosthoek vóór het Kam-
pelt ligt, heeft, bij eene lengte van het zuiden naar het noor-
van slechts 5900 ellen of bijna een uur gaans, eene breedte
op sommige plaatsen nauwelijks 800 ellen beloopt. De op-
ervlakte van dit kostbare eiland, dat vóór 1795, voor de noor-
heeft, aan Amsterdam behoorde, doch als lastpost zeker
is geworden, beloopt, volgens het kadaster, niet meer
143 bunders, 15 vierkante roeden en 93 vierkante ellen, en
met 148 huizen, die bewoond worden door 154 huisge-

zinnen, uitmakende eene bevolking van 700 inwoners, die meest
in de vischvangst hun bestaan vinden en, volgens de dagbladen
van 't begin van Februarij j.l., voor 3 gedeelte noch brandstoffen
noch levensmiddelen hadden, en dus, zonder bijstand, verkleu-
men en verhongeren moesten. Het ligt zeer laag, zoodat bij elke
geringe verheffing der zee boven den dagelijkschen waterstand,
het grootste deel van het eiland onder water wordt gezet. Bij
de laatste veertelling, die van gouvernementswege ten behoeve der
belasting voor het vee-fonds in 1844 plaats vond, had men op
het geheele eiland niet meer dan 6 runderen boven de twee jaren
en 1 beneden 2-jarigen ouderdom; geen enkel paard en 86
schapen, zoo als dit wordt opgegeven door JENNENS in zijne
verhandeling over den Overijsselschen veestapel, Zwolle 1849.
Ziedaar, Mijne Heeren, in het kort u bekend gemaakt met de
drie eilandjes Marken, Urk en Schokland, die den lande, gedu-
rende de zes laatste jaren, behalve de straks opgenoemde tracte-
menten, gemiddeld jaarlijks ruim f 43,257 gekost hebben. Dat
de opbrengst aan 's Rijks schatkist niet groot zal zijn, kan ge-
makkelijk reeds uit het aangevoerde worden opgemaakt. Ziehier
dezelve. De haven-gelden ten voordeele van het Rijk geheven wor-
dende, beliepen in:

	voor Urk:	voor Marken:
1848	f 628.80	f 364.00
1849	671.45	371.75
1850	725.95	311.75

waarvan echter nog moet worden afgetrokken 10 per cent perceptie-
loos; terwijl de directe belastingen in 1850 opbragten: te Urk
f 1975.57, te Marken f 1577.30, en op Schokland f 841.32.
Weinig betekenende sommen voorwaar, in vergelijking van die,
welke het Rijk daaraan jaarlijks opoffert! Ik zal hier, zoo als ik
reeds aanmerkte, het vounis over deze eilandjes niet vellen, maar
wil hier de vraag herhalen, of deze sommen wel nuttig besteed
worden, en of er aan het behoud dezer eilanden zoo bijzonder veel
gelegen ligt? Ik weet wel, dat men veelal zegt, dat de instand-
houding derzelfde vooral voor de binnenlandsche scheepvaart van het
hoogste belang en noodzakelijk is, aangezien de zeevarenden bij
storm er veilige noodhavens vinden, en hiermede komt ook overeen
hetgeen ten vorigen jare in § 118 der memorie van beantwoording
op het in § 117 van het verslag der Kamer gevraagde, is geant-
woord geworden. Het zou vermetel zijn dit op stilligen toon tegen
te spreken, maar het zij mij toch vergund hieraan te twijfelen,
aangezien de Zuiderzee in bijna alle rigtingen en in bijna alle wind-
streken, bij eene enkele uitzondering wellicht, zeer goede havens
aanbiedt, die bij stormweder, in den regel, genaakbaar zijn, en het
overigens ook niet bekend is, dat in de nabijheid van deze eilanden
minder ongelukken voortvallen dan wel op andere deelen der Zui-
derzee. Voor Urk zoude ik dit al eens kunnen toegeven; maar in
alle gevallen minder toch voor Marken en Schokland, aangezien het
eerste onmiddellijk onder de kust van Noordholland en daardoor
voor de meest heerschende westelijke stormen beschut ligt; en
Schokland, als schuilplaats — want eigenlijk haven heeft het niet —
veel minder belangrijk is geworden sedert men in de nabijheid
van dit eiland de uitmuntende noodhaven Kraggenburg, onmiddel-
lijk aan den mond van de werken voor het Zwolsche diep, heeft
aangelegd. Maar ook, zouden deze eilandjes, zonder havens ook
geene veilige schuilplaats voor de schepen aanbieden? De Oost-
Friesche eilanden en ook de meeste van ons land die onmiddellijk
aan de Noordzee en dus minder gunstig liggen, hebben ook geene
havens en toch vinden de schepen er bij stormweder, in den regel,
eene veilige reede en veilige schuilplaats! Waarom dan ook hier
niet? Tot dekking of beschutting van de kust, daarvoor behoeft
geen een derzelve geconserveerd te worden, aangezien zij in dat op-
zicht geen het minste nut doen. Maar oordeelt men derzelver con-
servatie nuttig, ja noodzakelijk, en wil men die eilandjes en hunne
havens tegen zulke zware opofferingen volstrekt behouden, iets
waartegen ik mij niet verzetten zal, is het dan niet billijk, Mijne
Heeren, dat het rijke Noordholland jaarlijks een gedeelte uit de pro-
vinciale fondsen voor Marken en Urk, en Overijssel voor Schokland
bijdragen, even als Groningen en Friesland zulks ten opzichte van de
eilanden doen, die langs hunne kusten gelegen zijn? Noordholland
heeft op zijne begroting niets voor deze eilanden, dan alleen f 250
voor jaarwedde van den burgemeester en secretaris van Urk, en zulks
niettegenstaande de haven van Marken in 1837 mede voor rekening
dier provincie vergroot is geworden, en dat gewest zeker bij het be-
houd der twee eilanden, zoowel wegens de scheepvaart als wegens
den visch die er gevangen en meestal in Noordholland gesleten
wordt, meer dan eenig deel van ons Vaderland belang heeft. In-
dien de Staat daar zulke kostbare posten maar bereidwillig geheel
voor zijne rekening neemt, en eene rijke provincie daarvan ontlaat,
mij dunkt dat hij dan ook wel meer voor andere meer verwij-
derd liggende landprovincien mogt doen: die behooren toch ook tot
het gemeene Vaderland; die brengen toch ook hunne offers aan de
schatkist! en daarvoor doet de Staat schier niets.

Voor de provincie Groningen bijv., die ten oosten, ten noorden
en voor een deel ten westen door de zee bespoeld wordt, zijn eiland,
zijne havens en rivieren en dus met het water te kampen heeft,
nog zoo veel niet als voor één der opgenoemde eilandjes! Overijssel
drijft de zaak, zoo mogelijk, ten aanzien van Schokland, nog wat
verder, dan Noordholland, ten opzichte van Urk en Marken, daar
dat bloeiend gewest, volgens de toelichting op artikel 84, thans zelfs
weigert om de jaarwedden van den burgemeester, ambtsdienaar,
heelmeeester en vruevrouw op Schokland, die sedert 1821 steeds uit
de provinciale middelen bestreden zijn geworden, langer ten laste
der provincie te brengen, maar ook dit geheel aan de groote Rijks-
kas wil hebben overgelaten. Indien men zoo maar aan alle calamitei-
teuse, improductieve en hulpbehoevende gedeelten van zijn gewest
allen bijstand en hulpbetoon kan weigeren en naar de staatskas kan
verwijzen, en indien die daar met open armen ontvangen worden,
dan geloof ik, dat dit wel spoedig elders navolging zal vinden,
maar tevens geloof ik, dat dan ook het cijfer van staats-uitgaven
weltra nog hooger zal klimmen dan het nu reeds is. Ik noem dit
hoogst onbillijk, Mijne Heeren, en daarom zie ik met verlangen te
gemoet het wets-ontwerp waarover in de toelichting op artikel 84
door de Regering gesproken wordt en waarbij dergelijke kosten als
welke thans door de Staten van Overijssel geweeigd worden ten
laste hunner provincie te brengen, voortaan ten laste der respectie
provincien zullen worden gebracht, en ik hoop en vertrouw, dat bij
dat wets-ontwerp door de Regering ook zullen worden opgenomen
posten als die van Urk, Marken en Schokland, waarover wij ge-
sproken hebben, aangezien het onaangenaam en hard aan andere,
meer verwijderde, zich zelve helpende landprovincien moet vallen,
om voor dergelijke uitgaven het hare te moeten bijdragen. Wil
men voor soortgelijke lastposten de provincien in welke zij gevonden
worden en wier vermogen te kort schiet om daarin te voorzien,
door eenig subsidie uit 's Rijks kas te gemoet komen, helpen en
ondersteunen, ik heb er niets tegen; maar ik kan het niet goed-
keuren, dat soortgelijke posten geheel voor rekening van het Rijk
komen.

Mogt dit echter onverhoopt in het vervolg voortduren, — mogt
de regering van oordeel zijn, dat het haar pligt was om uit de staats-
kas in dergelijke werken, zonder daarin door de betrokkene provin-
cien ondersteund te worden, te moeten voorzien, dan wil ik der
regering drie zaken in overweging en in bedenking geven, en wel
vooreerst, of men bij de opgenoemde waterbouw-werken ook niet
met voordeel van andere minder kostbare stoffen dan hout en steen,
bijv. van zeewier of zeegras, hetzij dan alleen, hetzij in vereeniging
met hout en steenwerk, gebruik zoude kunnen maken. Ten tweede,
of men den eilanders de verplichting niet zoude kunnen opleggen,
om aan deze werken tot behoud en verdediging van hunnen geboor-
tegrond, mede te werken, zoo al niet door schot, dan toch door
werk, zoo als het verzamelen en aanvoeren van zeewier enz., enz.,

want zóó voortgaande zal het wellicht niet lang meer duren of de
staats-begroting zal ook een post aanbieden voor het onderhoud en
het opbouwen hunner wouingen. Onze voorouders hebben, bij veel
geringer hulpmiddelen en onder veel ongunstiger omstandigheden,
steeds zich zelfden geholpen, eenen voortdurenden strijd met het
water en met de stoffelijke wereld in het algemeen gevoerd, en nog
menig grootsch en verwondering wekkend gedenkteken van dien
strijd en van hunnen moed en volharding in dezen is tot het nage-
slaecht, al zijn er dan ook eeuwen over vervlogen, overgebracht, en
wij zien geen de minste reden, waarom een verwijfd en ontzenuwd
nakroost, dat onverschillig de verwoesting en vernietiging van zijnen
grond aanschouwt en de handen daarbij slap laat hangen, hier de
ellendige rol van lijdelijk toeschouwer zoude moeten spelen, en in
dezen door het gouvernement zelfs zoude moeten gesterkt en onder-
steund worden; en eindelijk in de derde plaats, of er wel nauw-
keurig genoeg op die werken wordt toegezien, of met de daarvoor
besteed wordende gelden wel spaarzaam wordt omgegaan, en of zij
werkelijk wel goed en tot die eindten besteed worden, waarvoor men
ze vraagt en waarvoor zij ook worden uitgegeven? Ik geloof dat
hieraan wel getwijfeld mag worden en wijs, tot staving daarvan,
hier, zonder aan meer te denken, alleen op het gebeurde bij den
vloed van 1825. Toen toch sloeg op den 4den en 5den Februarij
het water een groot deel van het pas voltooide paalwerk op Schok-
land uit en ramelde den Overijsselschen dijk zoodanig, dat die
doorbrak, en nu bleek het — althans zoo heeft men mij verze-
kerd en ook geloof ik dat het overigens eene zaak van algemeene
bekendheid is — dat de uitgeslagen palen veel, ik meen wel de
helft, korter waren dan bij het bestek bepaald en voorgeschreven
was geworden.

De tweede zaak, waarop ik uwe aandacht en ook die der Rege-
ring wenschte te vestigen, is de post, die in den uitgewerkten en
toelichtenden staat op dit artikel onder lit. c. no. 2 voorkomt:
„te kort op de gewone werken der calamiteuse polders (in Zeeland),
mitsaders buitengewone voorzieningen, ad f 286,800.” Ook deze
post, Mijne Heeren, schijnt, even als Marken, Urk en Schokland,
vaste en diepe wortelen in onze staatsbegroting geschoten te heb-
ben, daar hij reeds lang en wel tot een verbaazend hoog cijfer
telken jare op dezelfde voorkomt en het bewijs alzo met zich
voert, dat Zeelands calamiteiten niet van voorbijgaanden, maar
intendeel van blijvenden aard zijn en den lande nog al wat
kosten. Dit laatste zal men vooral beseffen, wanneer men onder
anderen nagaat en optelt de sommen, welke die zoogenaamde
calamiteuse polders gedurende de laatste vijf jaren uit 's Rijks
schatkist hebben getrokken, en dit doende, dan bevindt men, dat
dit volgens de vier laatste staatsbegrotingen beliep, over:

1846	f 320,000
1849	320,000
1850	276,600
1851	266,600
1852	266,600

en dus te zamen.... f 1,449,800.
Inderdaad, Mijne Heeren, eene hoogst aanzienlijke som, en wie
weet hoe vele jaren die subsidien reeds gelopen hebben, en
genoten zijn geworden! Reeds in den jare 1696 toch, begon men
naar 't schijnt in Zeeland, dat zich vroeger altijd zelf geholpen
en moedvol op eigen krachten vertrouwd had, tot instandhouding
van het dijkwezen naar vreemde hulp om te zien en eigen krachten
te wantrouwen, daar SMALLEGANGHE (Nieuwe Krom. van Zeeland,
Dl. I, bl. 251) van den Westkappelschen zeedijk sprekende en de groote
kosten van het onderhoud daaraan verbonden — die volgens hem
toen reeds zóó groot waren, dat men ze gemakkelijk voor die
sommen van massief koper zoude hebben kunnen maken, — de aan-
dacht der Hollanders en zelfs der Friesen op dien dijk op eene beang-
stigende wijze tracht te vestigen, als zijnde derzelver instandhouding
ook voor het behoud van hunnen grond, ja van geheel den Neder-
landschen Staat, gelijk hij zich uitdrukt, „van schier onbedenklijk
belang.” Want, zegt hij, in zijn angstwekkend betoog, „vooreerst
sou dit kostelijk eiland van Walcheren sonder desen Dijk, niet kon-
nen bestaan, en welhaest gants van de woedende zee worden inges-
wolven; in plaats van hetwelke door het verschrikkelijk geweld
der swaar-stortende zee-golven, in korten tijd hier ongemeene
diepten souden komen, wanneer het eiland van Zuid Beveland,
Wolfsdijk en Noord Beveland terstond alle mede souden wech
sijn. Hier door het swaar stortend zee-water omtrent dese stroom-
men met schrikkelijke branding en meerder en geweldiger
kracht krijgende, souden de eilanden van Schouwen en Duveland
het niet lang kunnen tegenhouden; waarop mede de landen van
Overflackee en Voorn, kort souden moeten volgen: en dan sou
het vorder niet mogelijk zijn, dat de Maesdijk van Holland, tot
Maeslands-sluis, Vlaarding en Schiedam het groot geweld van
de zee sou kunnen wederstaen, zoo dat de zee in de Veenlanden
stortende, geheel Holland sou overloopen, wanneer de machtige
sluizen tot Amsterdam tegen het swaar-persend en invallend zee-
water van vooren gemaakt, geen dienst meer souden doen, het water
van achter ingekomen heel Holland doende wechspoelen, 't welk,
na 't verlies van den Westkappelschen dijk, lichtelijk in 25 jaren
sou geschieden; en dan sou Vriesland, dat het swaar genoeg heeft
om sijne Dijken tegen de Zuiderzee te bewaren, tegen alle dese
zeewateren het niet kunnen uithouden, maar mede den droevigen
en afgrijpselijken gank van alle laege Landen van Nederland gaen.
Dus is geheel onzen Staat ten hoorsten aan 't behoud van dit
eiland en desen Dijk gelegen, terwijl het sonder die niet lang zou
kunnen bestaan.”

Men ziet dus dat men toen reeds andere gewesten op hulp en bij-
stand voorbereidde. Maar zoo als ik gezegd heb, wanneer men
met de subsidien voor de calamiteuse polders is begonnen, is mij
onbekend; de geschiedenis daarvan ken ik niet en ik heb geen tijd
kunnen vinden om dit thans na te gaan. Genoech echter voor ons
tegenwoordig doel, dat wij weten, dat de sommen, daarvoor in de
laatste vijf jaren besteed of nog te besteden, eene som beloopt van
f 1,449,800, eene som, die dunkt mij groot en belangrijk genoeg is,
om onze bijzondere aandacht er op te vestigen en tevens de vraag
te regtvaardigen, of Zeeland dezen bijstand wel volstrekt noodig heeft;
of de verstreking daarvan uit 's Rijks kas onvermijdelijk en vol-
strekt noodzakelijk is? En wanneer wij die vraag doen, Mijne
Heeren, met het oog vooral op de uitstekende hoedanigheid en
grootte vruchtbaarheid van den Zeeuwschen bodem; — op het
minder wisselvallige der oogsten daár in vergelijking met elders; —
op de hooge prijzen welke men in Zeeland bij verkoop nog voor
het land besteedt en hetgeen niet sterk voor groote calamiteiten
pleit; — op hetgeen van wege het gewestelijk bestuur in Zeeland
voor hare zeewerken in vergelijking met andere provinciën besteed
wordt, — en eindelijk op de betrekkelijk geringe sommen, die men
na aftrek van het rijks-subsidie aan de calamiteuse polders be-
steedt, — dan geloof ik, dat wij zulks mogen betwijfelen en de
vraag, zonder onbillijk of onregtvaardig te zijn, ontkennend mo-
gen, ja moeten beantwoorden.

De voortreffelijkheid van Zeelands bodem voor den landbouw en
de uitstekende oogsten die hij geeft, is algemeen bekend. Over het
geheel genomen staan de andere gewesten daarbij ten achteren. Le-
VINUS LEMNIUS (De Oculi. Natur. Mirac. Cap. II, p. 357) zegt
onder anderen, dat twee dezelfde lands in Zeeland meer opbrengen
dan vier in Brabant, en dezelfde SMALLEGANGHE, dien ik zoo even ge-
noemd heb, getuigt (bl. 306, 309). „dat in Zeeland het Teelandt
verre boven alle andere de croone spand” en tevens dat de landman
er minder aan ongevallen en misgaves is blootgesteld dan wel elders.
„De aarde,” schrijft hij, „is hier meerendeel vet, machtig en kleij-
achtig; mild, in het geven van vele, schoone ende veelderhande
kostelijke vruchten. Selden kreunt sich hier den landman over
quade jaerschten; ende word niet zoo dikmael, als elders, door

myerige winden, quade loshten, swarte vliegen ende dierlijke ongevallen, in syn hope bedrogen." En van daar dan ook is het dat, in weerwil der calamiteiten, het land bij verkoop zulke hooge prijzen opbrengt, hooger bijv. dan in Groningen. Zulke landerijen nu uit 's Rijks kas te ondersteunen tot instandhouding der dijken, die haar tegen het water moeten beschutten, men duide mij deze uitspraak niet ten kwade, vind ik niet noodzakelijk, Mijne Heeren, en ik ben overtuigd, dat indien het zoogenaamde *spade schieten*, dat oudtijds bij calamiteuse polders hier en daar en wellicht ook in Zeeland in gebruik was, nog heden ten dage bestond, er geen enkele Zeeuwsche landbezitter zoude zijn die er aan dacht om deze operatie te ondernemen.

Gaarne wil ik echter gelooven, dat de Zeeuw zware offers ter instandhouding van zijne dijken moet brengen, maar is dit ook niet het geval in Noordholland, Friesland, Groningen en elders? De meergenoemde *SMALLLEGANG* erkende zelf reeds in zijnen tijd: „dat Vriesland het swaer genoeg heeft om syne dyken tegen de Zuiderzee te bewaren”, en wie, die ooit de Friesche zeeuwingen langs de Wadden en vooral langs de Zuiderzee gezien heeft, zoo kostbaar zeker als ergens ter wereld, is daarvan niet volkomen overtuigd? Friesland nu, dat zich zelf eerbiedigt en met verontwaardiging terugdeinst voor de schande van afhangeling van 's Rijks kas te zijn, dat bijna van alle kanten zeeuwingen heeft, helpt zich zelf even als Noordholland, Overijssel en Groningen (want de f 6000, die deze laatste provincie ter instandhouding van de zeeuwingen langs den Dollard van 't Rijk ontvangt, worden verstrekt in het belang der domeinen), en waarom dan ook niet Zeeland met zijnen vruchtbaren en gezegenden bodem?

„Het valt toch in het oog — zeiden de rapporteurs ten vorigen jare in hun verslag (bl. 19, § 117), — dat terwijl de Staat hier voor de zeeuwingen van de eene provincie tusschen beide treedt, die elders geheel ten laste der ingelanden worden gelaten,” en het antwoord, dat de Regering in § 118 van hare memorie van beantwoording daarop gaf, dat namelijk „de zeeuwingen, waar zij ten laste der ingelanden worden gelaten, voornamelijk tot bescherming hunner bijzondere bezittingen en dus tot bevordering van plaatselijke belangen bestemd zijn,” laat zich gewis niet wel op de onderhavige calamiteuse polders in Zeeland toepassen. Immers die polders, waarvoor thans f 268,600 op de begroting staan uitgetrokken en dus bijna de halfschied der som, welke Zeeland jaarlijks aan grondbelastingen opbrengt en meer dan het drievoudige van het totale cijfer van Zeelands begroting van provinciale uitgaven, zijn bijzondere bezittingen der ingelanden en behooren gewis niet aan den Staat. Maar indien die polders inderdaad zoo calamiteus zijn, indien de ingelanden inderdaad niet bij magte zijn om hunne dijken in stand te houden — iets hetwelk wij echter de vrijheid nemen te betwijfelen, — waarom vinden zij dan in dat onderhoud niet de meer natuurlijke ondersteuning uit de provinciale kas? Deze toch kan niet gezegd worden zoo bijzonder veel voor het onderhoud der zeeuwerken op te offeren! Integendeel, in vergelijking van andere provincien uiterst weinig. Immers Zeeland met 164,232 bunders bebouwd grond, van de uitstekendste kwaliteit, zoo als wij gezien hebben, en geheel door de zee omringd, heeft op het IIde hoofdstuk, afdeling II van haar budget van provinciale uitgaven voor het dienstjaar 1851, voor kosten van onderhoud der zeeuwerken niet meer dan f 5000, terwijl Groningen met 182,292 bunders bebouwd grond, waarvan een groot deel weinig opbrengt en zeer veel te wenschen overlaat, zonder hier te denken aan de f 11,935 voor rivierwerken, waarvoor Zeeland niets op zijn budget voor 1851 gebragt heeft, voor het onderhoud der zeeuwerken, niet minder dan f 48,250, het hoogste van alle provincien van ons Vaderland. Inderdaad een zeer groot verschil, hetwelk gewis ook niet zoude plaats vinden, indien Groningen ook, gelijk Zeeland, op de Staatsbegroting voorkwam met een post van f 268,600 als subsidie voor calamiteuse polders. Ik geloof daarom, dat, indien de polders werkelijk ondersteuning behoeven, het niet meer dan billijk is, dat de provinciale kas in dezen optrede en onderstand verleene; te meer daar het budget van uitgaven dezer rijke provincie, wier bebouwde oppervlakte in vergelijking van Groningen, wij zoo even hebben opgegeven, voor 1851, in alles niet meer beliep dan f 70,829, terwijl de uitgaven voor Groningen dat jaar niet minder dan f 220,730 beliepen. Maar het niet noodzakelijke van dit subsidie, althans niet tot de voorgedragen hoogte, schijnt mij ook overtuigend te blijken uit de hoegroothed der som, die aan de calamiteuse polders besteed wordt.

Daaruit toch blijkt, dat men de zaak gevoegelijk zou kunnen omkeeren en het gouvernement beschouwen als belast met het onderhoud, de ingelanden daarentegen als subsidie gevende. Immers volgens het verslag van Gedeputeerde Staten van Zeeland over het jaar 1849, hadden er in dat jaar tot verbetering van *alle* calamiteuse Zeeuwsche polders onderscheide uithestedingen plaats gehad, voor een gezamenlijk bedrag van f 464,249 50; en welke som verstrekte daartoe in dat jaar de Rijks kas? Niet minder dan f 320,000 en dus nog aanzienlijk veel meer dan twee derden der geheele som, iets dat men bezwaarlijk met den naam van subsidiëren zal kunnen bestempelen en dat tevens bewijst, dat de calamiteuse polders, die, naar ik meen, nog al een vrij groot getal uitmaken, zeer wel bij magte zijn om zich zelve te helpen. Doch aangenomen dat die polders werkelijk ondersteuning behoeven en deze niet uit de gewestelijke kas mag of kan verleend worden, waarom wordt die hulp dan niet verleend door de achter- of meer binnenwaarts gelegen landerijen, even zoo als dit in Noordholland, Friesland en elders plaats vindt? Indien deze hulp verleenen en voldoende hulp verleenen, dan zal toch wel de hulp van 's Rijks kas niet noodig zijn, althans niet die verbaazende hooge sommen, welke thans daartoe verstrekt worden. Nu heb ik uit het verslag van Zeelands Gedeputeerde Staten over 1848 wel gezien, dat er een plan in onderhandeling was tot het regelen van den maatstaf, naar welken door achterliggende polders werd bijgedragen ten behoeve der dijkschoten in de calamiteuse Zeeuwsche polders; maar van de definitieve vaststelling heb ik nog niets vernomen.

Het is in mijn oog te wenschen, dat dit reglement de zaak zoodanig regele, dat men voortaan het subsidie uit 's Rijks kas niet meer zal noodig hebben en Zeeland voor het vervolg, even als andere provincien, zich zelf zal helpen, en eerst dan zal de schoone, moedademende en trotse spreuk, die Zeelands leeuw in zijn wapen voert: „Ik worstel tegen de baren en houd mij boven”, met regt gevoerd worden en niet meer als thans in lijnregten strijd met de waarheid zijn. Ik heb het woord over dezen post niet gevoerd, Mijne Heeren, om Zeeland dit subsidie te bestrijden; integendeel, ik heb het alleen gedaan om de aandacht op dezen post, die even als andere in de begroting als verroest is en waarover men jaarlijks zoo ligt henenglijdt, te vestigen en een onderzoek daaromtrent uit te lokken, te meer, omdat ik wel eens heb hooren mompelen, dat — althans in vroegere jaren — deze sommen niet altijd op de regte plaats besteed zijn geworden, iets dat nog wel eens in mindere of meerdere mate het geval schijnt te zijn, daar wij toch in het verslag van Zeelands Gedeputeerde Staten over het jaar 1848 lezen, dat bij twee calamiteuse polders verdachte handelingen opgemerkt waren geworden, en in dat over het jaar 1849 melding vinden gemaakt van achteleensheid van beamten in het keuren van geleverde materialen ten behoeve van calamiteuse polders; terwijl ons allen gewis nog versch in het geheugen ligt het gebeurde met zekeren dijksgraaf en zekeren opper-commies in Schouwen. Want indien Zeeland deze hulp werkelijk noodig heeft, zal ik, even als voor de subsidiën van Marken, Urk en Schokland, er gaarne mijne stem voor uitbrengen, want de Zeeuwen staan hoog in mijne achting aangeschreven: het is een volk, welks geschiedenis menige schoone bladzijde aanbiedt en waarvoor gewis ieder, die zelfstandigheid en geestkracht op prijs stelt, achting en eerbied moet hebben.

Maar zoolang ik daaromtrent niet beter word ingelicht, kan ik de *volstrekte noodzakelijkheid* van dit zoo hoog opgevoerd subsidie niet inzien; integendeel, uit welk een oogpunt ik de zaak ook beschouw, in geen geval kan ik het onvermijdelijke dezer versterking beamen, en ik plaats dit subsidie daarom, tot dat ik beter zal zijn ingelicht, op ééne lijn met de premien voor de visscherij en met den soepketel voor de armen, dezelve, even als deze, beschouwende als schadelijk in uitwerking, verderfelijk in gevolgen. Bezwaren toch, Mijne Heeren, wij kunnen dit gerust aannemen, zijn van meer nut voor den mensch, dan hetgeen wij hulpmiddelen noemen; zij ontwikkelen zijne geestkracht en voeden de nijverheid. Aan de worsteling immers met bezwaren en moeilijkheden, aan inspanning is de mensch hoofdzakelijk zijne kracht en ontwikkeling verschuldigd; neemt men die weg, spijzigt men maar terstond waar honger gevoeld, dekt men waar koude geleden en verleent men bijstand, waar met de elementen gestreden wordt, in één woord: helpt men en helpt men van alle kanten, dan schept men een verwijfd, onzenuwd, lui, hulpbehoevend, onbruikbaar en nietswaardig menschenras; en gewis, ik ben daarvan verzekerd, zouden

Zeelands geschiedboeken die schoone bladzijden, waarvan ik zoo even sprak, niet kunnen aanwijken, indien deszelfs bewoners niet aanhoudend met talloze moeilijkheden geworsteld, niet met de stoffelijke wereld voortdurend strijd hadden gevoerd en alzoo in de school der tegenspoeden opgevoed en gevormd waren geworden.

[Naar aanleiding van deze Rede, zeide o. a. de heer JONGSTRA: „Ik wil niet ontveinzen, dat ik met genoegen de rede van ons geacht medelid uit Groningen heb gehoord, te meer, omdat die rede niet strekte om den bedoelden post op deze begroting te bestrijden of de verwerping er van te bekomen, maar alleen om de aandacht te vestigen op eene belangrijke uitgave, welke althans voor mij, niet genoegzaam was gestaad door het wets-ontwerp en den daartoe gevoegden toelichtenden staat en memorie.

Ik geloof dat het inderdaad is in het belang van waarheid en regt dat op dergelijke posten van tijd tot tijd de aandacht meer bijzonder worde gevestigd. Maar nu moet ik zeggen het te betreuren, dat die rede heeft uitgeloofd discussiën, riekende naar den ouden geest van provincialisme. Ik wenschte dat die geest voor altijd uit deze Vergadering verbannen ware. Ook bij de behandeling der gemeente-wet heb ik mij veroorloofd dien geest te veroordeelen en te doen opmerken, hoe hij was de brn van zooveel ellende, van zooveel rampen, van zooveel krachtsverspilling voor het Nederlandsche volk. Ik zal dus aan eenen strijd over provinciale belangen, strijdig met de algemeene belangen, geen deel nemen, maar integendeel verklaren, dat ik ernstig wensch, dat het nu althans voor het laatst moge zijn, dat de geest van provincialisme worde opgewekt in deze Vergadering, waar wij toch niet met de belangen der provincien op zich zelve, maar met het belang van den geheelen Staat ons hebben bezig te houden. Ik zal dan ook niet beantwoorden den geachten spreker uit Zeeland, die zich veroorloofd heeft te zeggen, dat indien Friesland niets wilde genieten uit 's Lands kas, het dan zou moeten teruggeven wat het genoten heeft. Ik zou daarop kunnen antwoorden, indien ik wilde, dat, indien die provincie met de andere in eene berekening deswege mogt treden en het slot daarvan genieten, haar inderdaad eenige millioenen bij die berekening te beurt zouden vallen, omdat zij zeer zeker niet het vierde gedeelte heeft genoten uit 's Lands kas van hetgeen haar in verhouding tot de belastingen, die zij heeft opgebracht, zou toekomen. Ik zou dus den geachten spreker uit Zeeland kunnen beantwoorden met het betoog, dat het voor Friesland allezins raadzaam zou zijn alles terug te geven, wat het immer uit 's Lands kas heeft genoten, indien ook de andere provincien zich daaraan wilden onderwerpen.

Ik had voor het overige, Mijne Heeren, het woord bij deze beraadslagingen niet willen vragen, omdat ik mij had voorgenoemen het hoofdstuk van Binnenlandsche Zaken, zoo als het daar ligt, goed te keuren, en daarvoor mijne stem uit te brengen. Nu ik evenwel aan het woord ben, meen ik te mogen opmerken, dat wij niet met elkander moesten twisten over provinciale belangen, maar dat er in deze vergadering veelere diende te worden gevraagd *in hoe verre de Staat zich mag belasten met de uitgaven voor openbare werken, en wat de grondslag moet zijn waarnaar dergelijke uitgaven behooren of niet behooren te geschieden.*”]

REDEVOERING van den Heer S. BLAU-POT TEN CATE, uitgesproken in de Avondzitting van denzelfden dag, bij de beraadslaging over hetzelfde Hoofdstuk.

Na alles wat reeds dezen avond over het onderwerp van het onderwijs gezegd is, kan ik mijne rede aanmerkelijk bekorten. Ik wensch eenige woorden te spreken; vooreerst, *over de wet op het onderwijs*, en in de tweede plaats, *over de ondersteuning van het onderwijs*.

Wat het eerste punt betreft, ik zal slechts eenige bedenkingen daaromtrent mededeelen, om niet te zeer in herhaling te vallen van datgene, wat reeds dezen avond door anderen gesproken is. De noodzakelijkheid van de wet op het onderwijs valt, mijns achtens, iedereen in het oog. De ondervinding raadt het aan, en de grondwet beveelt het.

De ondervinding raadt het aan. Wanneer wij ons voornemen om slechts eenige eenvoudige vragen te beantwoorden, zoo als daar zijn: of er ook iets te verbeteren valt bij het lager, bij het middelbaar en bij het hooger onderwijs? of de beginselen van het onderwijs bij al die deelen goed paedagogisch zijn? of ze daar, waar zij dat zijn, goed in praktijk worden gebragt? of de redenen, die er tot klagen worden opgegeven en tot gemoedsbezwaren, ook wezenlijk gegrond zijn? en of die klagen ook zouden kunnen worden weggenomen, met instandhouding van den bloei van het onderwijs? — wanneer ik mij dat alles vraag, Mijne Heeren, dan zeg ik volmondig: eene herziening van het onderwijs is zeer noodzakelijk. Maar wij weten immers ook bovendien, wat het vijfde additionele artikel der grondwet van ons vordert.

Het verwondert mij dan ook in geen deele, dat de meerderheid der commissie van rapporteurs zich genoopt heeft gevoeld om bij de Regering op het zooveel mogelijk bespoedigen van de indiening van een zoodanig ontwerp aan te dringen. Het is wel waar, wat de minister van binnenlandsche zaken, niet zoo zeer ten opzichte van deze afdeling in het bijzonder, maar bij de elfde, geantwoord heeft: „het bewijst goeden moed, dat hier, gelijk elders in de nota, op de spoedige indiening van nog meer ontwerpen van wet wordt aangedrongen; terwijl de Kamer met werk is overladen en de twijfel geoorloofd schijnt, of de Staten Generaal de nu reeds aanhangige voorstellen in deze zitting zullen kunnen afdoen.” Die aanmerking, ik vind haar rationeel, dat is niet te ontkennen; maar, Mijne Heeren, het zal toch voor velen, zoowel buiten als in deze Kamer, zeker eene groote geruststelling zijn, als de wet op het onderwijs spoedig, en zoo mogelijk het eerst na die op het armwezen, ons door de Regering aangeboden werd. Het komt mij echter mede voor, Mijne Heeren, dat wij, bij deze noodzakelijkheid, nog wel eenig geduld zouden kunnen hebben, tot dat het ontwerp van wet op het armwezen door ons behandeld is, want waarlijk, als ik mij niet bedrieg, dan zal dit ons nog wel iets bezig houden. Zooveel tijd om te wachten hebben wij nog wel, naar het mij voorkomt.

Er is hier dezen avond gesproken over *eene partiële wet* ten aanzien van het lager onderwijs. Ik kan niet zeggen, dat ik zoo zeer ben voor eene partiële wet; ik zou even hard kunnen roepen om eene partiële wet omtrent het hooger onderwijs. Ilever zag ik ons zulk eene wet in haren geheelen omvang, over alle takken van onderwijs, voorgesteld. Er is ook gesproken over de *beginselen* van het onderwijs. Mijne Heeren, als ik mij niet vergis, dan ligt het niet zoo zeer op onzen weg, om de beginselen aan te geven, volgens welke de Regering zulk een ontwerp (1) moet inrigten. Als ik mij niet vergis, dan zijn wij hier, om de ontwerpen (1) te beoordeelen, wanneer zij ingekomen zijn; niet, om te bepalen hoe zij wezen moeten, hetzij dan volgens de denkbeelden van VICTOR COUTIN, of van den geachten spreker uit Zwolle (den heer GROEN), of volgens die van anderen. Het zou ook moeilijk voor de Regering wezen, om, volgens de beginselen van de Kamer, eene wet in te dienen, wanneer er over zoodanige beginselen in de Kamer nog zoo zeer wordt gediscussieerd, bijkans had ik gezegd getwist.

In de tweede plaats, Mijne Heeren, wensch ik iets te zeggen over de *ondersteuning van het onderwijs*. Het openbaar onderwijs moet krachtig door den Staat worden ondersteund. De Natie vordert steeds meer en meer ontwikkeling. Zedelijk en godsdienstig, — dat staat bij mij op den voorgrond, maar ook wetenschappelijk. Wat men er ook van zeggen moge, onze Natie heeft een wetenschappelijke aanleg, zoo als de beroemde VAN HEUSDEN, in zijne Brieven over het hooger onderwijs, zoo bondig en duidelijk heeft aangetoond. Het komt er maar op aan, dat ieder leere te weten wat hem in zijne betrekking noodig is; het kennen, dat is in ieder vak de grondslag van het kunnen. Dat zeg ik, met het oog op onze lagere scholen niet alleen, maar ook met het oog op onze industrie, op onze handel- en op onze matrozen-scholen, ook met het oog op onze hogescholen. Bevorderen wij het onderwijs, Mijne Heeren, dan bevorderen wij voorzeker het welzijn van de Natie, en wij bevorderen tevens, waarmede wij toch zoo dikwijls verlegen zijn, het belang van de schatkist. Daarom verheugt het mij te mogen vertrouwen, dat de tegenwoordige Regering aan het onderwijs niet ongunstig gezind is. Ik steun op cijfers, wanneer ik dat betuig. In 1845 werd door den Staat voor

(1) In het *Bijblad der Staats-Cl.* staat hier, door eene drukfeil, „onderwerp” en „onderwerpen.”

het onderwijs gegeven ruim f 494,000; in 1850 werd daarvoor ruim f 515,000 op de begroting gebragt; — thans zien wij het cijfer van ruim f 517,000 voor ons.

De verspreiding van het licht der wetenschap door het onderwijs te wordt dus door de Regering bevorderd, en toch schiet dat licht naar mij voorkomt, zijne stralen eenigzins eenzijdig. Wanneer dat beweer, dan werp ik de schuld daarvan gezinsins op de tegenwoordige Regering. Het geval heeft reeds lang bestaan. Wanneer ik dat beweer, dan beschuldige niemand mij van provincialisme, als of ik voor Groningen in het bijzonder opkomen zou. Ik spreek in het algemeen, ik spreek nationaal, omdat wij hier komen nationale belangen te bevorderen. Maar de daadzaken schijnen te bestaan, als ik over ons geheele Vaderland de oogen sla. Ik heb het kort trachten te bewijzen.

Den vorigen herfst heeft een geacht vertegenwoordiger uit Zwolle de heer SLOET, de opmerking gemaakt, dat men niet vergeten moest, hoe de landprovincien sedert meer dan het derde eener eeuw hebben bijgedragen tot het in stand houden en uitbreiden der muren in deze provincie, Zuidholland. Die opmerking is juist, maar zal er een gevolg uit trekken, dat de bewoners van de landprovincien niet bevreemden moet. Ik keur het goed, want Holland is parel in de kroon van onze provincien, en als Nederlander betrotsch op die parel. Ik wil er dus ook niet overspreken, hoe voor de hogeschool te Leiden ruim f 111,000 is uitgetrokken, wijl Utrecht ruim f 70,000, Groningen slechts ruim f 68,000 geniet; ofschoon ik, in het voorbijgaan gezegd, geene reden om Groningen lager te stellen dan Utrecht. Had Groningen even groote som voor het aantal van hare hoogleeraren noodig, aantal, dat dit jaar wederom vermeerderd is, waarvoor zij de gering haren opregten dank betuigt, — dan zouden dan toch meerdere middelen beschikbaar kunnen worden gesteld, om de werken voor de bibliotheek aan te koopen, waardoor men de hoogte der wetenschap blijven kan, of ruimere ondersteuning de landbouwkundige school haar voorzeker niet onwelkom.

Maar wat Leiden betreft, Mijne Heeren, ik geef toe, dat die hogeschool eene grotere som worde te koste gelegd: zij de school van den eersten rang. Er is echter meer, als me volgende afdeling met deze in verband beschouwt, en als overweegt, dat ook de landprovincien het hare toebrengen opgeven, niet slechts f 25,975 aan het archief, de Koninklijke bibliotheek, aan de kabinetten van schilderijen, penningen en zeldzaamheden, gelijk ook nog f 4000 aan eene muzikschool te Leiden, maar ook f 26,990 aan het museum enz. te Leiden f 5080 aan het museum te Amsterdam. Ik heb niets tegen sommen; integendeel, want ik herhaal het, in spreek nationaal. Dat Holland meer noodig heeft voor onderwijs en wetenschap zal ik gaarne toestemmen; maar ik vraag slechts: hoe staar daarmede meer algemeen in ons Vaderland?

Ik wil niet eens komen op kostbare inrigtingen, musea, schilderijen, penningen en zeldzaamheden: maar bijv. op middelbaar onderwijs. In Friesland is het athenaeum van Franeker opgeheven, en de tempel der wetenschappen is daar vergeten door — een krankzinnigen-gezicht. Men moet toch iets doen! In Gelderland is te Harderwijk Minerva voor Mars gegaan en zijn de vrijwillige muzenzonen opgevoerd door vrijwilligen voor de Oost. In Overijssel ontvangt het athenaeum te Deventer nihil; Zeeland voor hooger en middelbaar onderwijs nihil; Utrecht voor middelbaar onderwijs nihil; Noordholland voor middelbaar onderwijs f 200; het athenaeum te Amsterdam nihil. Ik wil het wel, men kan zeggen: dat zijn daar plaatselijke inrigtingen 't is zoo, maar 't is toch openbaar onderwijs, dat daar gegeven wordt, en ik zag dit gaarne overal onbekrompen gesteund, zag het licht der wetenschap gaarne overal verspreid, zoowel het noorden als in het zuiden, zoowel in het oosten als in het westen. Eenzijdigheid in dit geval laat zich nog veel minder verdedigen, dan eenzijdigheid in de tractementen, bijv. van Gedeputeerde Staten in verschillende provincien, waartoe hier nog gisteren besloten is.

Ik heb dit eenigzins doen uitkomen, Mijne Heeren, vooral, om dat er een tijd is geweest, waarin men ten opzichte van het hooger onderwijs wel eenigzins vreesde voor het blijvend bestaan van de hogescholen in ons Vaderland. De geachte vertegenwoordiger Alkmaar (de heer DE MORAAZ) heeft hierop gezinspeeld toen in de zitting van den 17den dezer sprak: „door velen wordt eens beweerd, dat in een land als het onze drie hogescholen te zijn, dat zelfs de verschillende vakken van wetenschap er een winsten zouden, wanneer dat getal werd vermindert op twee of drie, en dat daartuit tevens eene niet te verwerpen bate voor de schatkist zou ontstaan. Welnu, Mijne Heeren, wanneer het gouvernement eens van dezelfde meening zou zijn, zouden dan de Regering en voorstanders van dat stelsel zich wel gevrijwaard zien van de schuldiging, als waren zij beschermers van het vandalisme?”

Als ik daarop antwoorden mag, dan moet ik zeggen: neen, Mijne Heeren, zij zouden zich niet daarvan gevrijwaard zien! Ik zou ook zelf behooren tot hen, die zulke maatregelen ten hoogste zouden moeten afkeuren. De gelegenheid tot het ontvangen van onderwijs moet eer vermeerderd dan vermindert worden; dan zal het licht der wetenschap zich des te beter verspreiden. Ook zou de ondersteuning van het onderwijs, door het verwezenlijken van die vrees, althans eenzijdig worden, en dan zoude de schuld daarvan inderdaad bij de tegenwoordige Regering te zoeken zijn. Maar die vrees bestaat niet bij mij, omdat ik geloof, zoo als ik gezegd heb, dat de Regering, onpartijdig, het onderwijs overal niet ongunstig zal is. Evenwel, met het oog op de landprovincien inzonderheid, ik de Regering aandachtig willen maken op de behoeften aldaar en ik eindig met hetgeen ik in mijne vorige rede heb betuigt: dien de minister van binnenlandsche zaken meer had moeten bedenken, in de eerste plaats voor onderwijs en wetenschappen, als ook voor de nijverheid, kanalisatie enz., — ik zou het met mijn hart hebben toegestaan.” Want, Mijne Heeren, ofschoon de misschienen sommigen zijn, die ook mij er voor aanzien, als ook ik door eene bezuinigingswoede aangetast, — vroeger was het eene *bezuinigingshoorts*, thans heet het eene *bezuinigingswoede*, een volgend jaar zal het misschienen *bezuinigingsrazernij* wezen, want, zeg ik, ofschoon er misschienen sommigen zijn, die denken dat ook ik door die kwaal mogt zijn aangetast, dan zou ik zeggen dat ziekte is wellicht nog niet bij mij op de hoogte! Althans wat het onderwijs betreft, daarin begeer ik niet te bezuinigen; in dien verstande ten minste, wanneer ik er nut van zie.

f 1400, bij voorbeeld, die op de begroting staan uitgetrokken voor de staats-examina zijn, in mijn oog, als weggeworpen.

Maar hiermede, Mijne Heeren, nader ik tot een bijzonder artikel, en omdat men zeker op dat artikel zal terugkomen wil ik althans de discussiën daaromtrent niet voortlooopen.

(2) In het *Bijblad* voornoemd staat hier verkeerdelijk: „f 60,000”

Te Groningen, bij de Erven C. M. van BOLHUIS HOITSEMA